

Pazīt Kristu

Teksta oriģināls: CEF® Inc
Adaptēts Eiropai: Dženifera Haijere
(Ar papildu idejām no oriģināla.)

Teksts izdots: Bērnu kristīgās izglītības apvienība
Vienības gatve 192–149, Rīga, LV–1058

LŪDZU, IEVĒROJIET!

Šīs sērijas uzskati var iegādāties lielākajā daļā BEA biroju un interneta veikalu.

BEA biroju un interneta veikalu saraksts www.teachkids.eu/lv mājas lapā – klikšķiniet uz “Valstis”!

Copyright © 1997, 2002 Child Evangelism Fellowship® Inc.

All rights reserved. Used by permission.

Copyright © 2004, 2007 Bērnu kristīgās izglītības apvienība.

Visas tiesības tiek aizsargātas visā pasaulē. (Tiek izmantotas ar atļauju.)

Materiālus atļauts kopēt vienīgi personīgiem, bezpeļņas un nekomerciāliem nolūkiem. Sīkāka informācija www.teachkids.eu/lv

Saturs

Stunda		Lpp.
Ievads		3
Pārskats		4
1. stunda	Labais Gans	5
2. stunda	Dzīvības maize	11
3. stunda	Augšāmcelšanās	19
4. stunda	Pasaules gaisma	27
5. stunda	Ceļš	35
Padomdošanas soļi bērnam, kurš vēlas nākt pie Kristus		42

levads

Kristietība ir unikāla, jo piedāvā vīriešiem un sievietēm, zēniem un meitenēm personīgu attiecību iespēju ar Dieva Dēlu. Bērniem nepieciešams mācīt Dieva Vārdu, tiem jāmacās evaņģēlija notikumi, bet mūsu augstākais mērķis ir, lai viņi iepazītu Kristu kā Kungu un Glābēju. Šis vienkāršās evaņģēliskās stundas stāsta par Jēzu, pievērsoties Viņa pieciem lielajiem “ES ESMU”.

Attēlu izmantošana

Piemērojot stundas Eiropai, bija nepieciešams mainīt attēlu izmantošanas secību. Būs derīgi, ja skolotājs attēlam, kurš tiek izmantots citā secībā, pielīmēs nelielu cilpiņu, jo tad varēs vieglāk to atrast. Noteikti praktizējieties attēlu pāršķiršanā jau pirms nodarbības.

Bībeles panti

Katrai stundai ir ieteikts Bībeles teksts. Ja mācāt šo sēriju piecas dienas pēc kārtas, labāk izvēlēties divus vai trīs pantus, uz kuriem koncentrēties.

Esiet pieejams

Bērniem jāzina, ka skolotājs arī turpmāk var sniegt garīgu palīdzību. Viņiem jāzina, kad un kur iespējams runāt ar skolotāju par saviem jautājumiem. Vairumā stundu aprakstu šis ziņojums ir atzīmēts, bet, ja nav, skolotājam jāizlemj, kurā brīdī nodarbības gaitā šo informāciju sniegt.

Šī materiāla noslēgumā atradīsiet padomus, kā runāt ar bērnu, kurš vēlas nākt pie Kristus.

Pārskats

Stunda	Centrālā patiesība	Pielietojums	Bībeles pants
Labais Gans Lūk. 15:1–7 Jāņa 10:1–10 Mat. 18:11–14	Labais Gans Jēzus Kristus mīl pazudušo	Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus izglābj tevi un ņem Savā aprūpē!	“ES ESMU labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm.” Jāņa 10:11
Dzīvības maize Mat. 14:13–21 Mrk. 6:32–44 Lūk. 9:10–17 Jāņa 6:1–59	Jēzus Kristus var apmierināt tavas visdziļākās vajadzības	Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus paņem prom visus tavus grēkus un rūpējas par tavu dzīvi!	“ES ESMU dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tam nesalks.” Jāņa 6:3
Augšāmcelsšanās Jāņa 11:1–46	Jēzum Kristum ir vara pār nāvi	Neatpestītajiem: Tīci Jēzum Kristum, un Viņš darīs tevi gatavu nonākt pie Dieva!	“ES ESMU augšāmcelsšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.” Jāņa 11:25
Pasaules gaisma Lūk. 18:31–43; 24:18 Mrk. 10:32–34, 46–52 Mat. 20:17–19, 29–34 Jes. 61:1–2	Jēzus Kristus ir pasaules gaisma	Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus tevi atbrīvo no visas grēka tumsas!	“ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma.” Jāņa 8:12
Ceļš Jāņa 13:1–2, 30–38; 14:1–6	Jēzus Kristus ir vienīgais ceļš pie Dieva un uz Debesīm	Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus piedod tavus grēkus un sagatavo tevi dzīvei pie Dieva!	“ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.” Jāņa 14:6

1. stunda

Labais Gans

Rakstu vietas skolotājiem

Lūk. 15:1–7

Jāņa 10:1–10

Mat. 18:11–14

Centrālā patiesība

Labais Gans Jēzus Kristus mīl pazudušo.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Lūdz, lai Kungs Jēzus izglābj tevi un ņem Savā aprūpē!

Bībeles pants

“ES ESMU labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām aīm.” Jāņa 10:11

Papildu uzskate

Aktivitātei stundas beigās sagatavojiet divas kartītes.

* Uz vienas uzrakstiet “pazudis” vienā pusē un “briesmās” otrā pusē.

* Uz otras uzrakstiet “atrasts” un “drošībā”.

Stundas vadlīnijas

Ievads

Reliģiskie vadoņi ir šokā.

Notikumu attīstība

1. Gans rūpējas par savu ganāmpulku.
2. Viena aitiņa nomaldās.
3. Gans dodas to meklēt.
4. Gans atrod aitiņu.

Kulminācija

“Nāciet uz svinībām!”

Noslēgums

Prieks Debesīs par vienu grēcinieku, kurš atgriežas pie Dieva.

Bībeles panta mācīšana

Ievads

Kuri no jums kādreiz ir glaudījuši jēriņu? Tas ir mīksts un maīgs, vai ne? Aitām nepieciešamas īpašas rūpes un aizsardzība. Vai zināt, kā sauc to cilvēku, kurš rūpējas par aitām? Jā, tas ir gans. Bībelē, Dieva Vārdā stāstīts par kādu ļoti īpašu ganu.

Iepazīstināšana

Izlasiet tekstu no Bībeles, un tad bērni ar jums kopā lai lasa to no uzskates.

Izskaidrojums

“ES ESMU labais gans” – Jēzus, Dieva Dēls, šeit runā par Sevi. Jēzus ir labais gans. Bet Jēzus nesaka, ka Viņš ir aitu gans, nē, Viņš ir cita veida gans. Jēzus gana cilvēkus. Bībelē Dievs cilvēkus bieži salīdzina ar aitiņām. Kad Jēzus sevi sauc par labo ganu, Viņš apsola, ka darīs to, kas vajadzīgs, lai mūs aizvestu pie Dieva, lai mēs Viņam piederētu. Tad Viņš rūpēsies par mums kā par savām aitiņām, vadot pa labiem ceļiem un aizsargājot no Dieva ienaidnieka sātana.

“Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm” – labais gans darīs visu, lai izglābtu aitiņas, pat atdos savu dzīvību. Kungs Jēzus, Labais Gans, pie krusta atdeva Savu dzīvību, lai samaksātu par mūsu grēkiem. Viņš izcieta nāves sodu, tad atkal kļuva dzīvs, lai tu un es varētu tikt glābti. Visi, kas tic Jēzus nopelnam pie krusta viņu dēļ, tiks izglābti no soda par saviem grēkiem. Tie kļūs par Dieva ļaudīm, par Viņa aitiņām, un Viņš vienmēr par tiem rūpēsies.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Jēzus, Labais Gans, nāca izglābt tevi no grēkiem. Ja nekad neesi uzticējies Jēzum, ka Viņš piedod tavus grēkus, nodarbības gaitā dzirdēsi, kā vari to izdarīt. Jēzus grib rūpēties par tevi, vadīt un pasargāt.

Atpestītajiem: Ja esi jau ticībā saņēmis no Jēzus grēku piedošanu, tu vari pateikties savam Labajam Ganam par to, ka Viņš par tevi rūpējas.

Atkārtojums

“Pievieno divus”

Atkārtojiet pantu kopā ar bērniem, sākot ar rakstu vietu, ik reizes pievienojot divus vārdus. Piemēram: “Jāņa 10:11”... “Jāņa 10:11, ES ESMU”... “Jāņa 10:11, ES ESMU labais gans” utt. Spēlējiet, kamēr esat pateikuši visu pantu.

Stunda

Attēls 1-1

“Nesaprotu, kā Viņš varēja runāt ar tiem cilvēkiem!”

“Vai Viņš nezināja, kas tie ir par cilvēkiem? Tu noteikti negribētu, ka es ar tādiem runātu.”

“Tie nav labi cilvēki, tādi kā mēs, kuri sekojam Viņam, tie ir grēcinieki.”

Šādi savā starpā sarunājās reliģiskie vadītāji, kad redzēja Jēzu pavadām laiku kopā ar ļaudīm, kuri, pēc viņu domām, nebija labi. Reliģiskie vadoņi domāja, ka paši ir labāki nekā vairums pārējo ļaužu. Viņi tērēja daudz laika, lai ievērotu visāda veida mazus likumiņus, kurus paši bija noteikuši. Uz pārējiem viņi noskatījās no augšas un pat pateicās Dievam, ka ir labāki par daudziem citiem.

Pretēji reliģiskajiem vadoņiem Jēzus bija patiesi labs. Taču Viņš rūpējās par tiem, kuri apzinājās, ka nav labi. Jēzus pat draudzējās ar muitniekiem, kuri ievāca nodokļus nīstās romiešu valdības labā.

Kungs Jēzus zināja, ko domā reliģiskie vadoņi, un Viņam bija stāsts, ko tiem pastāstīt. Jēzus vēlas, lai arī tu dzirdētu šo stāstu...

Attēls 1-2

Reiz bija gans, kuram piederēja simt aitu. Viņš bija labs gans un pazina katru aitiņu pēc vārda. Viņš tās veda ganīties ganībās, kur bija daudz zāles, un padzerties no maziem strautiņiem. Viņš rūpīgi uzmanīja savu ganāmpulku, lai aizsargātu no plēsīgu zvēru uzbrukumiem. Ja aitiņa vai mazais jēriņš tika ievainots, gans to aprūpēja.

Ganāmpulkā bija kāda aitiņa, kurai kārojās vairāk piedzīvojumu. Varbūt viņai interesēja vietas, kur gans nekad ganāmpulku nebija vedis. Reiz, kad gans neskatījās, tā aizskrēja prom. Nu viņa pati savā vaļā varēja izpētīt, kas atrodas aiz klintīm, zem krūmiem. Tas tik bija prieks, beidzot iet, kur pašai gribas! Pēc brīža, iespējams, aitiņa mēģināja atgriezties pie ganāmpulka. Uz kuru pusi jāiet? Viņa skraidīja šurp un turp, bet nevarēja saklausīt ne ganu, ne atrast ganāmpulku. Viņa bija apmaldījusies. Viņa bija gājusi pati savu ceļu un pavisam nomaldījusies.

Attēls 1-9

Vai zini, ka Dieva grāmatā, Bībelē, lasām, ka mēs visi līdzināmies šai aitiņai? Ieklausies, ko es nolasīšu no Bībeles: “Mēs visi maldījāmies kā avis, ikviens raudzījās tikai uz savu ceļu” (Jes. 53:6). Mirkli padomā par sekojošo: tava mamma ienāk istabā un saka: “Lūdzu, izslēdz televizoru un ej gulēt!” Paklausīt nozīmē iet pa Dieva ceļu, ievērojot Viņa pavēli: “Bērni, klausiet saviem vecākiem” (Ef. 6:1). Bet tu neizslēdz televizoru un neej gulēt. Kā ceļu tu šajā gadījumā ej? Jā, tu ej savu paša ceļu. Dieva ceļš nozīmē vienmēr teikt patiesību, bet tu esi melojis. Dieva ceļš ir priecāties, ja citi saņem jaunas rotallietas vai

Ar balss toni un žestiem
paudiet lepnību.

lesaištiet bērnus,
lai viņi iztēlojas sevi
skaitām aitas: "95–96–
97–98–99... vienas
aitas trūkst!"

Pārrunājiet, kādās
briesmās aitiņa var
nonākt.

Iztēlojieties, ka esat
gans, kas meklē aitiņu:
pielieciet roku pie acīm,
it kā lūkotos tālumā,
soļojiet, it kā staigātu
pa kalniem. Pirmsskol-
niekiem patiks tēlot līdz
ar jums.

drēbes, bet tev skauž. Jā, "ikviens raudzījās tikai uz savu ceļu". Visi šeit līdzinās aitiņai stāstā.

Attēls 1–3

Vai ganam aitiņas pietrūka?

Droši vien vakarā, kad aitiņas atgriezās aplokā uz naktsguļu, gans tās pārskaitīja. "90–91–92–93–94–95–96–97–98–99. Savādi," viņš teica pats sev, "varbūt es kļūdījos." Bija tikai deviņdesmit deviņas aitas, vienas trūka. Gans zināja, kura, un viņš zināja tās vārdu. Mums nav pateikts, kā viņu sauc, varbūt, ka mēs paši varētu dot pazudušajai aitiņai vārdu. (*Lai bērni izlemj, kā saukt aitiņu, un tad nodarbības gaitā lietojiet šo vārdu.*)

Bija jau satumsis, un gans, visu dienu strādājot bija noguris, bet viņš zināja, kas jādara. "Iešu tūlīņ to mazo meklēt," viņš nolēma. Domājot par tumsu, klints radzēm un plēsīgiem zvēriem, gans par aitiņu bija nobažījies. Iespējams, viņš nodrebēja, domājot par briesmām, kurām aitiņa bija pakļauta.

Vai zini, ka arī tu esi briesmās, kad ej pats savu ceļu? Protams, tevi neapdraud ērkšķi vai plēsīgi zvēri. Bet ir vēl ļaunāk. Tu ej savu paša ceļu, un tas nozīmē, ka esi aizmaldījies prom no Dieva. Tu esi tālu no Dieva un neesi spējīgs Viņu atrast. Ja tu nomirtu, tad nebūtu kopā ar Dievu Debesīs. Tā vietā tev būtu jāsaņem mūžīgs sods, jo esi gājis pats savu ceļu. Šodien Dievs vēlas, lai tu zinātu, ka esi briesmās, gluži tāpat kā tā mazā aitiņa.

Attēls 1–4

Gans atstāja savas deviņdesmit deviņas aitas un steidzās, lai uzsāktu (*miniet aitiņas vārdu*) meklēšanu. Kā jūs domājat, ko gans darīja? (*Lai bērni izsaka savas domas.*) Jā, viņš sauca aitiņas vārdu. Viņš rāpās pār klintīm un nokāpa ielejās. Viņš pārbaudīja bīstamās vietas. Esmu pārliecināts, ka viņš nogura arvien vairāk un vairāk, varbūt viņš cirta ērkšķus. Bet nekas nebija par grūtu. Gans mīlēja šo mazo aitiņu.

Attēls 1–7

Ir Kāds, kurš ir ļoti norūpējies par zēniem un meitenēm, vīriešiem un sievietēm, kuri iet paši savu ceļu un ir tālu no Dieva. Viņš gāja daudz tālāk un cieta daudz vairāk nekā gans. Tas ir Jēzus Kristus, Dieva vienpiedzimušais Dēls. Viņš atstāja Debesis, kur vienmēr bija dzīvojis, un atnāca uz zemes. Viņš vienmēr gāja pa Dieva ceļu un darīja to labprāt. Jēzus 33 gadus dzīvoja uz zemes, kur Viņam neklājās viegli. Tad Viņš nodeva Sevi nāvei. Jēzu piesita krustā, un tas bija šausmīgi sāpīgi. Bet vēl briesmīgāk bija tas, ka, karājoties pie krusta, Jēzus uzņēmās Dieva sodu par cilvēku grēkiem. Jēzus zināja, ka tā ir vienīgā iespēja, kā pazudušie cilvēki var tikt vesti atpakaļ pie Dieva. Dieva grāmatā, Bībelē, teikts: "Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus (sliktos darbus) Viņam (Kungam Jēzum)" (Jes. 53:6).

Pats Kungs Jēzus teica: “ES ESMU labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm” (Jāņa 10:11). Cik lielas bija Jēzus rūpes par pazudušajiem, ka Viņš bija gatavs ciest un mirt! Bet Viņš nepalika miris. Trešajā dienā Viņš atkal bija dzīvs. Jēzus arī šodien ir dzīvs. Jēzus grib būt tavs Labais Gans. Tev jāzina, ka Viņš rūpējas par tevi daudz vairāk nekā gans par savu pazudušo aitiņu.

Attēls 1-4

Noraizējies nogurušais gans sauca atkal un atkal. Viņa balss atbalsojās kalnos.

Un tad viņš tālumā izdzirda vārgu “bēē, bēē”. Tā bija viņa pazudusi aitiņa. Cik tik ātri vien spēdams, gans steidzās pie viņas.

Attēls 1-5

“Te viņa ir!” Meklēšana bija galā! Laipnais gans mierinoši uzrunāja pārbijušos, drebošo aitiņu, uzmanīgi paņēma to savās stiprajās rokās un saudzīgi uzcēla uz saviem platajiem pleciem. Vai aitiņa joprojām bija pazudusi? Nē! Kādēļ nē? (*Ļaujiet bērniem atbildēt.*)

Attēli 1-8a un 1-9b

Pārluciet attēlu 1-9 uz pusēm un uzlieciet uz 1-8, lai būtu redzams Jēzus (1-8a) ar neatpestītu bērnu (1-9b).

Tā var šodien notikt arī ar tevi. Tu esi pazudis Dievam. Tev draud tas, ka pēc nāves saņemsi mūžīgu sodu. Bet Kungs Jēzus, Labais Gans, var tevi atrast. Viņš var ņemt tevi Savā gādībā. Kad Jēzus to izdara, Viņš paņem prom visus tavus grēkus un izglābj tevi no soda. Viņš var būt tavs Labais Gans. Bet kā? Dievs Bībelē ir atklājis: “Ikviens, kas piesauc Tā Kunga Vārdu, tiks izglābts” (Rom. 10:13). “Ikviens” nozīmē visi, neatkarīgi no vecuma un ādas krāsas. Tas attiecas uz tevi arī tad, ja esi bijis ļoti ļauns. Tev jāpiesauc Tas Kungs – Kungs Jēzus Kristus. Nav nepieciešams saukt skaļi, piesauc savā sirdī. Lūdz, lai Kungs Jēzus izglābj tevi no pazušanas stāvokļa un ņem savā gādībā uz visiem laikiem. Pateicies, ka Viņš ir tavs Labais Gans, kurš atdeva dzīvību par savām avīm. Tad tu būsi atrasts un drošībā, tāpat kā minētā aitiņa. (*Parādiet uzrakstu ar šiem vārdiem.*) Aitiņa jutās tik labi uz gana pleciem, kad viņi devās mājup.

Attēls 1-5

Pārnācis mājās, gans gribēja, lai visi ciematā uzzina labās ziņas. “Nāciet uz mielastu!” viņš aicināja savus draugus un kaimiņus. “Es savu pazudušo aitiņu esmu atradis!” Vai redzi, cik daudz ganam nozīmēja šī viena aitiņa? Arī tu esi ļoti svarīgs Labajam Ganam, Kungam Jēzum Kristum. Ja zini, ka esi tālu no Dieva, un patiešām labāk vēlies iet Dieva, ne savu ceļu, vai piesauksi Kungu Jēzu jau šodien? Ja to darīsi, Debesīs notiks kaut kas ļoti sevišķs.

Pamudiniet, lai mazākie bērni blēj ar jums kopā, sākumā pavisam klusi un tad, ganam tuvojoties, arvien skaļāk.

Iztēlojieties, kā nesat mājās aitiņu.

Izskaidrojot, ka Dievs katru ir radījis vienreizīgu un rūpējas par katru individuāli, palīdziet bērniem aptvert patiesību par Dieva mīlestību.

Iztēlojieties, ka esat gans, kas stāsta labās ziņas “kaimiņiem” pulciņā vai klasē.

Lai uzsvērtu, cik svarīgs ir viens grēcinieks, paceliet vienu pirkstu.

Atkārtošanas spēle

Pazudusī aitiņa

Bērniem nezinot, izvēlieties kādu lietu (der jebkas) un sakiet, ka klasē vai citā noteiktā vietā ir jāatrod "pazudusī aitiņa". Sadaliet grupu divās komandās. Kad bērns pareizi atbild savas grupas jautājumam (ja grib atbildēt, jāpaceļ roka), komanda var minēt, kur tā ir. Uzvar komanda, kura atrod attiecīgo lietu. Tad spēle sākas no jauna. Turpiniet, cik ilgi laiks atļauj.

Attēls 1-6

Kungs Jēzus reliģiskajiem vadoņiem par to pastāstīja Sava stāsta par pazudušo avi beigās. Iespējams, Viņš pētoši raudzījās tiem acīs un teica: "Es jums saku, tāpat būs lielāks prieks debesīs par vienu grēcinieku, kas atgriežas, nekā par deviņdesmit deviņiem taisniem, kam atgriešanās nav vajadzīga."

Attēls 1-8

Jā, Debesīs šodien būs prieks par tevi.

Ja vēlies atstāt savu paša ceļu un tikt Kunga Jēzus atrasts, vienkārši pasaki Viņam par to. Dievs apsola: "Ikviens, kas piesauks Tā Kunga Vārdu, tiks izglābts" (Rom. 10:13). Kungs Jēzus uz mūžiem būs tavš Labais Gans.

Atceries, ka ikviens, kurš paliek pats uz sava ceļa un nepiesauc Labo Ganu, paliek pazudis un lielās briesmās. *(Parādiet uzrakstu ar šiem vārdiem.)*

Vai šodien, kad dosies mājup, būsi atrasts un drošībā vai pazudis un briesmās?

Atkārtošanas jautājumi

1. Kādēļ reliģiskie vadoņi sadusmojās uz Jēzu? *(Tādēļ, ka Jēzus sarunājās ar cilvēkiem, kuri viņu acīs bija grēcīgi.)*
2. Ko reliģiskie vadoņi domāja paši par sevi? *(Viņi domāja, ka ir labāki par daudziem citiem. Viņi pielīka pūles, lai ievērotu visādus pašu izdotus likumus.)*
3. Par ko Jēzus stāstīja, lai palīdzētu tiem saprast, ka viņi ir pazuduši? *(Stāstu par labo ganu un pazudušo aitiņu.)*
4. Kā aitiņa pazuda? *(Tā aizskrēja pati savu ceļu un vairs nevarēja atrast ganāmpulku.)*
5. Kādā ziņā mēs līdzināties pazudušajai aitiņai? *(Mēs ejam paši savu un ne Dieva ceļu.)*
6. Kā varam zināt, ka gans mīlēja aitiņu? *(Viņš izlēma iet to meklēt. Viņš gribēja to atrast.)*
7. Kas līdzinās stāstā minētajam ganam? *(Kungs Jēzus, Dieva Dēls.)*
8. Ko Jēzus izdarīja, lai pazudušie cilvēki varētu tikt vesti atpakaļ pie Dieva? *(Viņš mira pie krusta, lai mūsu vietā izciestu Dieva sodu par grēkiem.)*
9. Kā skan šīs dienas Bībeles pants, kurā atklāts, ko Jēzus, Labais Gans, ir mūsu labā darījis? *("ES ESMU labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm" (Jāņa 10:11).)*
10. Gans atrada aitiņu un pārnesa to mājās. Kā tu vari tikt Jēzus atrasts? *(Piesaukt Jēzu un lūgt, lai Viņš izglābj mani no pazušanas stāvokļa.)*

2. stunda

Dzīvības maize

Rakstu vietas skolotājiem

Mat. 14:13–21

Mrk. 6:32–44

Lūk. 9:10–17

Jāņa 6:1–59

Centrālā patiesība

Jēzus Kristus var apmierināt tavas visdziļākās vajadzības.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus paņem prom visus tavus grēkus un rūpējas par tavu dzīvi!

Bībeles pants

“ES ESMU dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tam nesalks.” Jāņa 6:35.

Papildu uzskate

Sagādājiet papīra loksni, ar ko aizsegt krustu un kapu, lai attēlā 2–9 varētu redzēt vienīgi bērnu.

Stundas vadlīnijas

Ievads

Ļaužu pulki vēlas redzēt Jēzu.

Notikumu gaita

1. Mācekļi kopā ar Jēzu laivā.
2. Pūlis seko tiem apkārt ezeram.
3. Jēzus tos māca.
4. Nāk vakars, un cilvēki ir izsalkuši.
5. Jēzus saka, lai mācekļi tos paēdina.
6. Andrejs atrod zēnu, kuram ir piecas maizes un divas zivis.
7. Cilvēki ir sasēdināti pa grupām, un Jēzus svētī maizi.
8. Mācekļi izdala ēdienu, un visiem pietiek.
9. Mācekļi ar atlikušajām druskām pielasa pilnus 12 grozus.
10. Daži cilvēki grib Jēzu celt par ķēniņu.
11. Nākamajā rītā tie Jēzu atrod Kapernaumā.

Kulminācija

“ES ESMU dzīvības maize.”

Noslēgums

Daudzi aiziet neticēdami.

Mācekļi grib palikt pie Jēzus.

Bībeles panta mācīšana

Ievads

Cik reižu dienā tu ēd? (*Laujiet bērniem atbildēt.*) Vai ar to, ko ēdat šodien, pietiks arī rīt? Nē! Lai apmierinātu savu fizisko izsalkumu, tev jāēd katru dienu. Bet vai zini, ka ir vēl kāds cita veida izsalkums, kam arī jātiek apmierinātam? Tas ir dziļi iekšā un ar barību to nevar apmierināt. Mūsu šīsdienas Bībeles pants pasaka, kā apmierināt šo izsalkumu.

Iepazīstināšana

Izlasiet tekstu no Bībeles, un tad bērni ar jums kopā lai lasa to no uzskates.

Izskaidrojums

“*ES ESMU dzīvības maīze*” – maīze ir pamatēdiens daudzās pasaules valstīs. Tā ir vajadzīga tavam ķermenim, kad esi izsalcis. Tā dod dzīvību tavam fiziskajam ķermenim. Šajā pantā Jēzus paziņo, ka Viņš ir maīze no Debesīm. Viņš apmierina dažāda veida izsalkumu: tavu izsalkumu pazīt Dievu un saņemt grēku piedošanu. Viņš dod tev cita veida dzīvi – mūžīgo dzīvi – to, kas ir vajadzīga, lai nokļūtu Debesīs un būtu apmierināts uz zemes.

“*Kas pie Manis nāk, tam nesalks...*” – kad tici Kungam Jēzum kā savam Glābējam, Viņš ņem mājvietu tevī. Viņš apmierina tavu vajadzību pēc mīlestības, prieka un miera. Maīze, ko ēd fiziskā ķermeņa uzturēšanai, tikai uz brīdi piepilda tukšumu tavā vēderā, bet Jēzus, dzīvodams tevī, uz visiem laikiem piepilda tukšumu tavā sirdī. Viņš apsola nekad tevi nepamest un neatstāt.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Ja neesi uzticējies Jēzum kā savam Glābējam, tava vislielākā vajadzība ir grēku piedošana. Klausies uzmanīgi šodien Bībeles stāstu, lai dzirdētu, kā vari pieņemt Jēzu, Dzīvības maīzi, un saņemt piedošanu.

Atpestītajiem: Ja tu jau tici Jēzum, tev nepieciešams Viņu labāk iepazīt. Katru dienu izlasi kādus pantus no Bībeles un lūdz Dievu. Tu Jēzu labāk iepazīsi, ja pavadīsi laiku kopā ar Viņu.

Atkārtojums

“Panta mešana”

Sadaliet klasi divās komandās. “Metiet” pantu, katru reizi pa vārdam, no vienas komandas uz otru. Vadītājs norāda, kura komanda „met” vārdu. Sāciet ar pirmo komandu, kura saka rakstu vietu, tad „metiet” pantu otrai komandai, kura saka pirmo vārdu. Turpiniet „metot” pantu turp un atpakaļ, reizēm norādot uz komandu vairākas reizes pēc kārtas vai darot to ātrāk vai lēnāk. Mudiniet, lai komandas “nenolaiž bumbu” zemē. Turpiniet, kamēr ir interese un laiks atļauj.

Ebr. 13:5b

Stunda

Lielī ļaužu pulki nāca un gāja uz māju, kur bija apmeties Jēzus ar Saviem mācekļiem. Jēzus vēlējās mācīt divpadsmit vīrus, kurus bija izvēlējis, lai tie sekotu Viņam, bet tas tik daudz reižu tika pārtraukts, ka nebija laika pat ēst. “Nāciet, dosimies uz kādu klusu vietīņu un brīdi atpūtiesimies,” Jēzus teica. Ļoti klusiņām viņi atstāja māju, steidzās uz ezeru un iekāpa laivā.

Attēls 2-1

Vējš pūta burās, laiva viegli slīdēja pār mirdzošajiem viļņiem. Kāds miers bija uz ezera! Bija dzirdamas tikai pašu balsis, buru plīvošana un viļņu šļakstēšana gar laivas malām. Mācekļi priecājās atrasties vienatnē ar Kungu Jēzu. Viņi labāk nekā daudz citu cilvēku saprata, cik Jēzus ir īpašs. Viņš bija Dieva vienīgais Dēls, kurš apmēram pirms trīsdesmit gadiem bija atstājis Debesis un kā bērniņš nonācis uz zemes. Jēzus bija īsts cilvēks un izskatījās tāpat kā viņi, bet Jēzus arī bija Dievs. Mācekļi domāja, ka visi kopā atpūtiesies ezera otrā malā.

Bet pūlis bija pamanījis, ka Jēzus un Viņa mācekļi atstāj ciemu. Viņi uzmanīgi novēroja, uz kuru pusi laiva brauc, un tad, iespējams, sa-traukti teica cits citam: “Sekosim viņiem!”

Tie sadalījās mazās grupiņās, lai veiktu garu ceļojumu apkārt ezeram. Kad tie gāja gar ezera krastu, viņiem pievienojās arvien vairāk un vairāk ļaužu, līdz tur jau bija tūkstošiem vīru, sievu un bērnu, kas steidzās, lai redzētu Jēzu. Drīz vien ezera otrs krasts jau bija pilns ļaužu, kuri gaidīja ierodamies laivu.

Tiklīdz laiva piestāja krastā, sakarsuši un noguruši no garā ceļa, ļaudis ar steidza sastapt Jēzu. Viņi nāca ar saviem jautājumiem un slimajiem draugiem, gaidot atbildes un dziedināšanu. Viņi neko daudz neizprata par Jēzu Kristu, bet zināja, ka Viņš var un ir gatavs tiem palīdzēt.

Attēls 2-2

Kungs Jēzus bija nācis, lai šeit atpūstos. Viņš ar pilnām tiesībām trokšņainajam pūlim būtu varējis teikt: “Lūdzu, ejiet mājās, Es esmu noguris. Man nepieciešams atpūsties.” Bet Viņš tā neteica. Lielā mīlestībā Jēzus lūkojās uz vīru, sievu un bērnu tūkstošiem.

Viņš redzēja slimniekus, nogurušus bērnus, viņu jautājošās sejas. Jēzus redzēja arī ļaužu apslēptās iekšējās vajadzības, kas bija vēl lielākas par ārēji redzamajām. Šodien ir tāpat. Jēzus redz, ka tev vajadzīgs ēdiens, dzēriens, apģērbs un mājas. Viņš redz arī tavas apslēptās, dziļās iekšējās vajadzības.

Attēls 2-9b

Aizsedziet attēlu 2-9a.

Tev ir ļoti liela vajadzība pēc piedošanas par visu nepareizo, ko esi darījis pret Dievu. Tu daudz reižu neesi Viņam paklausījis. Vai atceries,

“Nāciet” – aicinoši pamājiēt.

Mazie bērni iejutīsies Kristus un Viņa mācekļu noslēpumainajā aiziešanā, ja iztēlosies, it kā paši klusiņām dotos uz laivu.

Iztēlojieties, ka skatāties, kā mācekļi un Jēzus dodas prom, – pielieciet roku pie acīm, tad sāciet bikstīt apkārtējos, mudinot sekot.

Palīdziet bērniem personīgi apzināties grēku. Definējiet, kas ir grēks, un viņi lai min piemērus.

Atstāstot mācekļu vārdus, runājiet ļoti dramatiski.

Piesaistiet uzmanību, ļaujot bērniem izpaust izjūtas, kādas ir tad, kad viņi ir izsalkuši.

Stāstot par zēna pusdienām, atkārtojiet skaitļus, paceldami piecus un divus pirkstus.

kad spēlēties ar savu brāli un tas izvērtās ķildā? Tu kliedzi: “Es tevi neciešu!” Paklausies, ko Dievs par to saka. (*Izlasiet 1. Jāņa 3:15.*) Tu grēko pret Dievu, kad esi īgns, melo, neklausī vecākiem vai skaties sliktu video. Dievs ir liels, labs un taisnīgs, tādēļ minētajos gadījumos ir ļoti neapmierināts. Dievam jāso da viss, kas grēkots pret Viņu. Sods, kuru es un tu esam pelnījuši, ir tikt šķirti no Dieva un pēc nāves saņemt mūžīgu sodu. Tev nepieciešams nokārtot savas attiecības ar Dievu, lai tava dzīve tiktu mainīta – šī ir tava lielā, dziļi tevī mītošā vajadzība.

Attēls 2-2

Arī šiem ļaudīm bija tāda vajadzība, tomēr daudzi no viņiem par to nedomāja. Viņi vienkārši gribēja uzdot savus jautājumus vai tikt dziedināti. Kungs Jēzus arī apmierināja šīs viņu vajadzības. Stundas paskrēja ātri, un, pirms ļaudis to aptvēra, bija jau pienācis vakars.

Attēls 2-3

Steigdamies pie Jēzus, mācekļi teica: “Šī ir vientuļa vieta, un ir jau pienācis vakars. Sūti ļaudis prom, lai tie var aiziet uz miestiem un nopirkt ēdamo.”

Ļaudis jau stundām nebija ēduši. Viņi bija noguruši, izsalkuši un atradās tālu no mājām.

Tūkstošiem izsalkušu cilvēku bez ēdiena! Bērni, iespējams, sāka činkstēt un raudāt, jo bija izsalkuši.

Jēzus teica Saviem mācekļiem: “Viņiem nav jāiet prom, dodiet jūsu tiem ēst!”

Lūk, kāds ir Jēzus! Viņš rūpējas par visu, kas tev ir vajadzīgs. Vai atceries, kāda ir tava vislielākā vajadzība? Jā, tā ir saistīta ar to nepareizo, ko esi darījis pret Dievu. Ar to ļaunumu, kas tevi mūžīgi šķirs no Dieva. Tu nevari šo problēmu atrisināt, es to nevaru tavā vietā, neviens uz zemes to nespēj. Bet Jēzus Kristus var. Viņš jau zināja, ko darīs to nogurušo, izsalkušo cilvēku labā. Viņš ir Dieva vienīgais Dēls un spēj visu. Bet mācekļiem šī situācija šķita neatrisināma.

Mācekļi pārsteigti skatījās viens uz otru. Viņi brīnījās: “Mums jāpabaro šis ļaužu pūlis! Kā? Šeit ir tikai zāle, smiltis un akmeņi.” Pievēršoties Filipam, vienam no Saviem mācekļiem, Jēzus jautāja: “Kur mēs varam iet nopirkt maizi, lai pietiktu visiem šiem cilvēkiem?” Filips domāja: “Tas ir bezcerīgi, mēs nevaram apgādāt šo ļaužu daudzumu.” Viņš Kungam Jēzum atbildēja: “Lai nopirktu maizi visiem šiem ļaudīm, nepieciešams tik daudz naudas, cik var nopelnīt astoņu mēnešu laikā.”

“Cik maizes mums ir?” jautāja Jēzus. “Ejiet un paskatieties!”

Andrejs, viens no Jēzus mācekļiem, atnāca pie Jēzus un teica: “Šeit ir kāds zēns, kuram ir piecas miežu maizes šķēles un divas mazas zivtiņas, bet ar to jau nevar paēdināt pūli!” Kaut arī tie būtu pieci lieli

maizes klaipi, ar to nepietiktu! Bet miežu maizes šķēles bija tik lielas kā mazas bulciņas!

Attēls 2-4

“Atnesiet maizi Man,” Jēzus teica. Tā nu mazais zēns tika atvests pie Kunga Jēzus un labprāt atdeva Viņam savas pusdienas.

“Lai ļaudis sasēžas pa grupām,” Jēzus norīkoja. Drīz vien ļaužu tūkstoši pa grupām bija apsēdušies nokalnes zālē. Pūlis aplkusa. “Kādēļ Kungs Jēzus vēlas, lai viņi sēdētu?” mācekļi brīnījās. “Ko Viņš gatavoja darīt?” Visi lūkojās uz Jēzu.

Turēdams rokās mazā zēna ēdamo, Jēzus paskatījās uz debesīm un pateicās par ēdienu. Tad Viņš lauza gabalos piecas miežu maizes un divas mazās zivtiņas un iedeva katram no mācekļiem. Varbūt Viņš ēdienu ielika nelielos grozos.

Attēls 2-5

Katrs no divpadsmit mācekļiem izdalīja maizi un zivis nokalnē sēdošajiem ļaudīm. Pirmais paņēma maizi un zivis un pasniedza blakussēdētājam. Otrais arī paņēma maizi un zivis un deva tālāk. Bet pagaidi! Kas notika? Tur joprojām bija tikpat daudz ēdiena kā tad, kad mācekļi to saņēma no Jēzus rokām! Lai arī cik daudz cilvēki ņēma, ēdiens tur joprojām bija! Apkārt sēdošie nekad vēl neko tādu nebija redzējuši. Izsalkušie ļaudis paēda, bet ēdamais vēl joprojām bija!

Tas bija brīnums, ko tikai Dievs spēj izdarīt! Tad kādēļ gan Kungs Jēzus Kristus to varēja izdarīt? Viņš ir Dievs – Dievs Dēls! Tādēļ Viņš vienā mirklī spēja izdziedināt slimos. Tādēļ Viņš varēja atbildēt uz jebkuru jautājumu.

Bet kā ar tavu iekšējo vajadzību? Vai atceries, kas tā ir? (*Laujiet bērniem atbildēt.*) Jā, tu esi grēkojis pret Dievu un pelnījis saņemt no Viņa sodu. Jēzus Kristus ir vienīgais, kurš spēj šo problēmu atrisināt. Atrodies šeit, uz zemes, Jēzus izdarīja kaut ko tādu, kas pat Viņam bija ļoti grūti. Viņš uzņēmas Dieva sodu, ko esam pelnījuši mēs.

Attēls 2-9

Viņš nekad nebija nepaklausīgs Savam Tēvam. Viņš nekad nekliedza: “Es tevi neciešu!” Viņš nekad nemeloja un nesūdžējās. Bet Jēzus atļāva ļauniem cilvēkiem pienaglot sevi pie krusta, un, kamēr Viņš tur karājās, Dievs sodīja Savu mīlo Dēlu par mūsu nepaklausību. Bībelē teikts: “Kristus ir miris par mūsu grēkiem” (1. Kor. 15:3). Padomā, cik ļoti Viņš mīlēja tevi un mani, ka darīja ko tādu mūsu labā! Dieva Dēls, “kas mani ir mīlējis un nodevies par mani” (Gal. 2:20). Jēzus bija miris trīs dienas un tad atkal kļuva dzīvs. Viņš ir dzīvs arī šodien un var sakārtot attiecības starp tevi un Dievu. Viņš var piedot visus tavus grēkus. Ko nozīmē piedot? Iedomājies, ka tu savam draugam izdari kaut ko ļoti sliktu, varbūt tu sagrauj viņa paslēptuvi. Vēlāk tu

Paudiet savā balsī izbrīnu, stāstot par jautājumiem, kas bija ļaudīm.

Viljama Hendriksona Jāņa evaņģēlija komentāros (Baker Books) minēts, ka maize un zivis, iespējams, tika izdalītas grozos, kas bija mācekļiem. Edersheims raksta, ka vispārējām vajadzībām grozi bija gatavoti no klūdziņām vai, sliktākajā gadījumā, no vītola zariem.

Parādiet klūdziņu grozu. Lai mazākie bērni to aptausta.

Mazākajiem bērniem ielieciet klūdziņu grozā mazus maizes gabaliņus vai sausu zivju gabaliņus. Iedodiet “mācekļiem”, lai viņi to izdala “pūlim”. Atšķirībā no Kunga Jēzus mūsu krājumi izsīkst.

to nožēlo un pasaki viņam. Ja draugs tev piedod, tas nozīmē, ka viņš uz tevi nemaz vairs netur ļaunu prātu. Jēzus Kristus var piedot visu slikto, ko esi darījis pret Dievu, tā ka Dievs nekad vairs nevērš tavu grēku pret tevi. Vai nav brīnišķīgi, ka Jēzus var dot to, kas nepieciešams tavas lielās iekšējās problēmas atrisināšanai, tāpat kā Viņš varēja dot ļaudīm nepieciešamo barību?

Attēls 2-5

“Savāciet visus atlikušos maizes gabaliņus, lai nekas neiet bojā,” Jēzus teica. Mācekļi pielasīja pilnus 12 grozus.

Ļaudis sajūsmināti sāka savā starpā sarunāties. Viņi domāja, ka Jēzus ir pravietis, kuru Dievs bija solījis sūtīt pasaulē. Ļaudis gribēja Jēzu celt par ķēniņu. Cik tas būtu brīnišķīgi – iegūt tādu ķēniņu, kurš varētu viņus paēdināt, veicot brīnumus!

Stāvot ļaužu priekšā, Jēzus zināja, kas viņiem padomā. Bet, pirms tie paspēja kaut ko uzsākt, Jēzus aizgāja prom un viens pats uzkāpa kalnā.

Viņš nebija nācis pārvaldīt valsti. Viņš bija nācis mirt pie krusta un tikt sodīts par pasaules grēkiem. Jēzus bija nācis būt ķēniņš cilvēku dzīvēs un valdīt viņu sirdīs. Kad tu lūdz, lai Jēzus piedod visus tavus grēkus, Viņš to dara un tu kļūsti gatavs dzīvot pie Dieva mūžībā. Jēzus arī kā Ķēniņš rūpējas par tavu dzīvi un palīdz dzīvot tā, lai tu patiktu Viņam.

Varbūt tu domā: “Jā, es to gribētu. Es gribētu, lai Kungs Jēzus ienāk manā dzīvē, bet nesaprotu, kā tas var notikt.” Nodarbības beigās es labprāt tev izskaidrošu vairāk. Kad citi dosies prom, vienkārši atnāc (*norādiet vietu*), un es zināšu, ka vēlies runāt ar mani. Ja tu esi uzrunāts, neaizej nesapratis, ko Kungs Jēzus var darīt tavā labā. Minētie cilvēki aizgāja, zinādami, ka Jēzus var viņus paēdināt, bet neko daudz vairāk arī nesaprata.

Nākamajā rītā agri pūlis, kas joprojām tur uzturējās, gaidīja Jēzu. Krastā piestāja laivas no Tibērijas pilsētas, pilnas cilvēkiem. Tie arī nāca meklēt Jēzu. Bet Viņa tur nebija! “Varbūt Viņš aizgājis uz Kapernaumu,” tie domāja. Sakāpuši savās laivās, viņi devās pāri ezeram uz pilsētu.

Attēls 2-6

Kapernaumā ļaužu pulks atrada Jēzu. Steigdamies pie Viņa, tie teica: “Rabi, mācītāj, kad tu atnāci šurp?” Zinādams, ka tie vēlas Viņu celt par ķēniņu, Jēzus teica: “Jūs Mani nemeklējat tāpēc, ka redzējāt brīnumus, bet tāpēc, ka sātīgi tikāt paēdināti ar maizi. Šodien jūs atkal esat izsalkuši un jūs atkal gribat maizi. Jūs tik ļoti cenšaties dabūt maizi, kas apmierina tikai uz brīdi. Īstā Dieva maize ir Tā (Persona), kas nāk no Debesīm un pasaulei dod dzīvību.”

Tibērija bija nosaukta par godu Romas imperatoram Tibērijam (Children's Ministry Resource Bible, 1340. lpp.). Ungers Bible Dictionary teikts, ka Galilejas jūru reizēm sauca par Tibērijas jūru.

Parādiet kartē Tibēriju un Kapernaumu.

Pirmsskolniekiem patiks notēlot, ka viņi kāpj laivā.

Pūlis domāja: “Ja mums būtu šī maize, tad mēs nekad vairs nebūtu izsalkuši. Mums nevajadzētu pelnīt naudu, lai pirktu maizi.”

“Kungs,” viņi teica, “dod mums šo maizi!”

Jēzus atbildēja: “ES ESMU dzīvības maize. Tam, kurš nāk pie Manis, nekad vairs nesalks. Viņš būs pilnīgi apmierināts. Es nekad, nekad neraidišu prom nevienu, kurš nāk pie Manis un tic Man.”

Ko Jēzus ar to domāja? Viņš nerunāja par maizi, ko ēdam. Jēzus teica ļaudīm, ka Viņš ir atbilde uz viņu dziļajām iekšējām vajadzībām. Tāpat kā tev, arī viņiem bija vajadzīga piedošana un attiecību sakārtošana ar Dievu. Kungs Jēzus teica: “Es to varu izdarīt, Es varu apmierināt šo vajadzību. Jūs nekad nepievilsieties, ja nāksiet pie Manis.” Ja tu nāc pie Kunga Jēzus, Viņš uz visiem laikiem paņems prom tavu grēku. Viņš vienmēr būs kopā ar tevi, būs tavš Kungs, Draugs un Palīgs. Viņš ir atbilde tavai dziļajai iekšējai vajadzībai.

Toreiz ļaudis neticēja Jēzum kā dzīvības maizei, kā tam, kurš tos var izglābt no grēkiem un apmierināt viņu sirds izsalkumu. Tie pagriezās un aizgāja prom no Jēzus. Viņi visu bija galīgi sajaukuši! Kungs Jēzus nebija nācis uz zemes, lai kļūtu viņu valsts ķēniņš. Jēzus bija nācis, lai cilvēkus izglābtu no viņu grēkiem.

Attēls 2-7

“Vai arī jūs aiziesiet un Mani atstāsiet?” Kungs Jēzus jautāja Saviem tuvākajiem draugiem.

Sīmanis Pēteris atbildēja: “Kungs, pie kā mēs iesim? Tev ir mūžīgās dzīvības vārdi. Mēs ticam un zinām, ka Tu esi no debesīm sūtīts.” Pēterim bija taisnība. Ja viņi gribēja pazīt Dievu un būt pie Viņa mūžībā, tad bija jāpaliek pie Kunga Jēzus. Neviens cits viņus nevarēja aizvest pie Dieva. Tas pats attiecas arī uz tevi.

Attēls 2-8

Vai tu vēlies, lai Kungs Jēzus piedod visus tavus grēkus un nepareizības? Vai gribi, lai Viņš kļūst par tavu Kungu un Draugu? Atceries, ko Jēzus teica: “ES ESMU dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tam nesalks...” Ko darīsi tu? Tev tagad jānāk pie Viņa. Tu to nedari, iedams ar savām kājām, tu to dari, klusu savā sirdī runājot ar Viņu. Pateicies Jēzum, ka Viņš mira tavā vietā, lūdz, lai Viņš paņem prom visus tavus grēkus un slikto. Tad Jēzus ienāks tavā dzīvē kā Ķēniņš. Jēzus ir atbilde tavai vajadzībai. Nāc pie Jēzus šodien, un tu nepievilsies. Viņš ir apsollījis: “Kas pie Manis nāk, tam nesalks” (Jāņa 6:35).

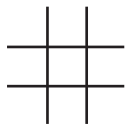
Atkārtotās jautājumi

1. Kādēļ Jēzus un Viņa mācekļi cēlās ar laivu uz ezera otru krastu? (*Viņi bija noguruši un gatavojās kādu brīdi atpūsties.*)

Atkārtšanas spēle

Krustiņi un oliņas

Uzzīmējiet uz tāfeles vai citas virsmas režģi.

Sadaliet grupu divās komandās. Uzdodiet jautājumus pārmaiņus vienai un otrai grupai. Bērns, kurš pareizi atbild, var iezīmēt savas komandas zīmi (X vai O) režģī. Uzvar komanda, kurai pirmai ir iezīmētas trīs zīmes vienā rindā.

2. Ko Jēzus darīja, kad ezera otrā krastā ieraudzīja lielu ļaužu pūli, kas Viņu gaidīja? (*Jēzus vēltīja laiku, lai atbildētu uz viņu jautājumiem un dziedinātu slimos, jo Viņš tos mīlēja.*)
3. Kāda cilvēkiem radās problēma? (*Tie bija izsalkuši.*)
4. Cik daudz ēdiena bija pūļa pabarošanai? (*Piecas miežu maizes un divas maizes zivīs.*)
5. Ko Jēzus darīja ar piecām maizēm un divām zivīm? (*Viņš pateicās Dievam par tām, lauza gabalos un pasniedza mācekļiem dalīšanai tālāk.*)
6. Kā ar piecām maizēm un divām zivīm varēja paēdināt tik daudz cilvēku? (*Jēzus ir Dieva Dēls, un tikai Viņš varēja izdarīt šo brīnumu.*)
7. Kādēļ daži cilvēki nākamajā dienā meklēja Jēzu? (*Tie gribēja celt Jēzu par ķēniņu un lai Viņš atkal tos pabaro.*)
8. Ko mēs šoreiz mācījāmies, kā Jēzus Sevi sauc? (*Par dzīvības maizi.*)
9. Ko tas nozīmē, ka Jēzus ir dzīvības maize? (*Viņš var apmierināt mūsu dziļo iekšējo vajadzību pēc piedošanas.*)
10. Pabeidz šo Bībeles pantu un pasaki, kur tas atrodams: “Kas pie Manis nāk, tam ... (*nesalks, Jāņa 6:35.*)

3. stunda

Augšāmcelšanās

Rakstu vietas skolotājiem

Jāņa 11:1–46

Centrālā patiesība

Jēzum Kristum ir vara pār nāvi.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Tici Jēzum, un Viņš darīs tevi gatavu nonākt pie Dieva!

Bībeles pants

“ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs” Jāņa 11:25.

Papildu uzskate

Sagatavojiet papīra loksni, ar ko aizsegt bērnu attēla 3–8, lai paliktu redzams vienīgi krusts un kaps.

Stundas vadlīnijas

Ievads

Slimība Jēzus drauga namā.

Notikumu attīstība

1. Marija un Marta sūta pēc Jēzus.
2. Kalps to pavēsta Jēzum.
3. Jēzus pagaida divas dienas.
4. Lācars Betānijā nomirst.
5. Ierodas Jēzus, un Marta steidzas Viņam pretim.
6. Marta sauc Mariju sastapt Jēzu. Marija raud.
7. Jēzus raud un tiek aizvests pie Lācara kapa.
8. Marta iebilst pret akmens novelšanu.
9. Jēzus lūdz Dievu un sauc: “Lācar, nāc ārā!”

Kulminācija

Lācars iznāk no kapa.

Noslēgums

Daži jūdi tic Jēzum.

Bībeles panta mācīšana

Ievads

Meklēdams leģendāro “jaunības avotu”, pētnieks Pons de Leons atklāja Floridu. Cilvēki vienmēr ir domājuši, kā saglabāt jaunību un izbēgt no nāves. Bet kristiešiem nav jāraizējas par šiem jautājumiem. Šīs dienas Bībeles pants pasaka, kādēļ.

Iepazīstināšana

Izlasiet pantu no Bībeles pats vai uzticiet to vecākam bērnam. Tad lasiet to kopā ar bērniem.

Izskaidrojums

“*ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība*” – Kungs Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir visas dzīvības Radītājs. Viņam ir vara pār dzīvību un nāvi. Viņš to pierādīja, kad augšāmcēlās (atkal kļuva dzīvs) pēc krusta nāves. Viņam ir vara dot ne tikai zemišķo, bet arī mūžīgo dzīvību, kas nebeidzas līdz ar cilvēka nāvi.

“*Kas Man tic*” – Jēzus apsola ikvienam, kas Viņam tic, ka Viņš ir Dieva Dēls, kurš mira un augšāmcēlās, lai uzņemtos sodu par grēkiem.

“*Dzīvos, arī ja tas mirs*” – Bībelē teikts, ka mēs esam miruši savos grēkos. Mums nav dzīvības, kas mums dotu iespēju kādreiz dzīvot kopā ar Dievu. Kad tu tici Kungam Jēzum, Viņš tev dod šo īpašo dzīvību. Kaut gan kādreiz tavš fiziskais ķermenis nomirs, Kungs Jēzus apsola, ka tavš īstais es ies dzīvot pie Viņa Debesīs. Reiz arī tavš fiziskais ķermenis tiks augšāmcēlts, tāpat kā tas notika ar Jēzu.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Ja neesi ticējis Jēzum, lai saņemtu no Viņa mūžīgo dzīvību, tu šodien vari Dievam teikt, ka esi grēcinieks un tici, ka Jēzus mira tavu grēku dēļ. Nodarbības gaitā tu dzirdēsi vēl vairāk par ticību Jēzum un augšāmcēlšanos.

Atpestītajiem: Vai tu jau tici Jēzum? Ja tā ir, tad atceries, ka Jēzus ir dzīvs, Viņš dzīvo tevī. Tu vari cerēt uz Dievu, lai kas arī tavā dzīvē notiktu. Viņa jaunā dzīvība tevī palīdzēs tikt galā ar visu, ko tev nāksies piedzīvot.

Atkārtojums

“Jautrā piecelšanās”

Lai pieceļas un pasaka pantu tie, kuriem mugurā kaut kas sarkans, tie, kam brūni mati, tie, kuriem garšo saldējums, utt. Atkārtojiet spēli vairākas reizes, dažādojot grupas pazīmes. Lai pieceļas viena grupa pēc otras, bet sekojiet, lai bērni katrā reizē pateiktu pantu.

Stunda

Attēls 3-1

Parasti Marijas, Martas un Lācara mājā valdīja prieks. Bet šodien viņu mājā Betānijas ciemā bija skumjas un klusums. Marija un Marta ļoti raizējās. Viņu brālis bija ļoti slims. Māsa darīja visu iespējamo, lai tas izveseļotos, bet slimība kļuva arvien ļaunāka un ļaunāka.

“Ja vien Jēzus būtu šeit!” māsa teica viena otrai. Jēzus bija viņu labākais draugs, un tās nešaubījās, ka Viņš varētu palīdzēt. Viņas zināja, ka Jēzus var slimajiem palīdzēt vienā mirklī.

Kungs Jēzus Kristus varēja to izdarīt tādēļ, ka bija Dieva vienpiedzimušais Dēls. Viņš ar piecām maizēm un divām zivīm varēja paēdināt milzīgu pūli. Viņš varēja staigāt pa ūdeni un negrimt. Viņš varēja dot redzi aklajiem. Marija un Marta bieži bija klausījušās Viņa brīnišķīgajā mācībā. Viņas zināja, ka Jēzus ir no Dieva nācis. Viņš izskatījās kā parasts cilvēks, un Viņš arī bija cilvēks, bet reizē arī Dieva vienpiedzimušais Dēls. Pirms nākšanas uz zemes Viņš jau no mūžības bija dzīvojis pie Dieva. Viņš “..bija pie Dieva un.. bija Dievs” (Jāņa 1:1). Kāds īpašs draugs bija Marijai, Martai un Lācaram!

“Mums jāsūta Viņam ziņa,” māsa izlēma. Varbūt viņas pasauca kalpu un teica, lai iet pie Kunga Jēzus Kristus. Viņas uzdeva kalpam pateikt: “Tas, ko tu mīli, ir slims.”

Attēls 3-2

Kalps steidzās uzmeklēt Kungu Jēzu Kristu. Kalpam nācās mērot diezgan tālu ceļu, taču beidzot viņš varēja nodot ziņu. Vai atceries, kāda tā bija? “Tas, ko Tu mīli, ir slims.”

Jēzus jau zināja par šo problēmu, jo kā Dieva vienpiedzimušais Dēls Viņš zināja visu. Jēzus zināja, kurš ir slims un kas notiks. Par brīnumu Viņš uzreiz nesteidzās uz Betāniju, bet, pirms devās turp, pagaidīja vēl divas dienas. Viņam bija ļoti īpašs iemesls, kādēļ kavēties.

Attēls 3-1

Betānijā notikumi ievirzījās pavisam ļauni. Lācars nomira. Marijas un Martas sirdis lūza. Viņas nespēja iedomāties, kā lai dzīvo bez brāļa.

Varbūt arī tev kāds pazīstams ir nomiris, tad tu vari saprast, kādas māsām bija bēdas. Parasti nomirst veci cilvēki, bet nāve piemeklē ikkatru. Vai esi kādreiz uzdevis jautājumu: “Kas notiek pēc nāves?”

Mirstot cilvēka sirds un smadzenes pārstāj darboties. Viņš vairs nespēj elpot, ēst vai runāt. Ķermenis ir miris. Bet Bībelē Dievs atklāj, ka tavš īstais es nemirst. Pēc nāves īstais es, tava dvēsele, sastapsies ar Dievu.

Betānija atrodas Eļlas kalna austrumu nogāzē, apmēram divas jūdzes no Jeruzālemes. Parādiet to kartē.

Personificējiet grēku.
Pasakiet definīciju un ļaujiet bērniem minēt piemērus.

Attēli 3–8a un 3–9b

Pārlociet attēlu 3–9 uz pusēm un uzlieciet uz attēla 3–8, lai neatpestītais bērns (3–8a) ir redzams “šķirts” no Dieva (3–9b).

Par to tev nepieciešams padomāt, ja neesi gatavs sastapties ar Dievu. Tu esi rīkojies nepareizi un darījis to, kas Dievam nepatīk. Savā grāmatā, Bībelē, Dievs mums atklāj, ka Viņam nepatīk, ja melojam, kļūstam dusmīgi, nepaklausām vecākiem, darām citiem pāri vai piesaucam Dieva Vārdu zvērēdami. Ja kaut ko tādu esi darījis, tad tev jābaidās no sastapšanās ar Dievu pēc nāves. Vai esi kādreiz gaužām izbijies, aptverot, ka esi izdarījis kaut ko ļoti sliktu, un zinot, ka gaidāms sods? Varbūt esi baidījies no tēva, skolotāja vai skautu vadītāja. Padomā, cik daudz ļaunāk būs stāvēt Dieva priekšā, kad atkal un atkal neesi bijis Viņam paklausīgs! Viņš vienmēr rīkojās labi un taisnīgi. Viņam jāso da viss sliktais. Bībelē teikts, ka Dievs atmaksās ikvienam pēc viņa darbiem (Rom. 2:6).

Bet ir iespēja būt drošam, ka pēc nāves varēsi dzīvot kopā ar Dievu. Dievs to atklāj Bībelē. Ieklausies uzmanīgi un tu to atklāsi stāstā par abām māsām, Martu un Mariju!

Atnāca daudz draugu, lai justu līdzīgu bēdas. Protams, tie nespēja bēdas paņemt prom. Lācars bija miris, un neviens viņu vairs māsām nevarēja atdot.

Tad pienāca ziņa, ka viņu ģimenes draugs, vislabākais Draugs, nāk šurp. Marta steidzās Viņam pretim.

Attēls 3–3

Marta bija pārliecināta, ka viss būtu noticis savādāk, ja Jēzus Kristus būtu ieradies agrāk. “Kungs, ja Tu būtu šeit bijis agrāk, mans brālis nebūtu miris!” viņa teica Jēzum. Tad Marta piebilda: “Bet arī tagad es zinu, ka Dievs Tev dos visu, ko Viņam lūgsi.” Šķiet, Marta domāja, ka nāve nav liela problēma Dievam vai Viņa Dēlam. Kad Kungs Jēzus un Marta sarunājās, Viņš teica kādas brīnišķīgus vārdus, bet tas izklausījās pārāk nesaprotami. Paklausies, ko Jēzus teica: “ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība. Kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs...”

Ko Jēzus ar to domāja?

“Augšāmcēlšanās” nozīmē kļūt atkal dzīvam.

Jēzus teica, ka Viņš var cilvēkus atkal darīt dzīvus. Jēzus arī teica, ka Viņš ir dzīvība. Jēzus ir tas, kurš dod mūžīgo dzīvību pie Dieva. Ja tu vēlies dzīvot mūžīgi kopā ar Dievu, tev jāpaļaujas uz Jēzu Kristu.

Attēls 3–9

Ja tu neesi gatavs sastapties ar Dievu un tas tevi patiešām aizskar, atceries, ka Jēzus Kristus ir vienīgais, kurš var tev palīdzēt. Paļaujies uz Viņu! Jēzus teica: “Kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.” Kungs

Runājiet emocionāli.

Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir augšāmcēlšanās un dzīvība.

Jēzus var darīt tevi gatavu sastapties ar Dievu. Kopā ar Jēzu tu vari būt drošs par mūžīgo dzīvošanu pie Dieva.

Ja nodarbības beigās tu vēlēšies runāt par ticību Kungam Jēzum, lūdzu, pienāc pie manis. Es atradīšos (*norādiet vietu*) un labprāt aprunāšanos ar tevi. Atceries, ka Kungs Jēzus ir vienīgais, kas var tevi darīt gatavu brīdim, kad būs jāmirst, un visam, kas nāk pēc tam. Bez Viņa tas viss ir ļoti briesmīgi.

Attēls 3-3

Arī Marta to saprata. Viņa teica Jēzum par savu ticību: “Es ticu, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam jānāk pasaulē.” Tad viņa pagriezās un steidzās mājās. Marta klusi ieslīdēja istabā, kur sēdēja Marija un viņu draugi.

“Marij,” Marta čukstēja, “Meistars ir atnācis un sauc tevi.”

Attēls 3-4

Marija steidzās ārā sastapt Jēzu. Draugi ievēroja, ka viņa iziet, un sekoja, domādami, ka Marija dodas uz brāļa kapu, lai tur raudātu.

Jā, Marija raudāja, bet tas notika tad, kad viņa nometās pie Jēzus kājām. “Kungs, ja Tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu miris!” viņa teica.

Marija saprata, ka šis Draugs ir pavisam savādāks nekā pārējie. Ar ko Viņš atšķiras? (*Ļaujiet bērniem atbildēt un veltiet laiku, lai noskaidrotu, ko bērni jau zina par Jēzu.*) Viņš ir Dieva vienpiedzimušais Dēls, Viņš spēj darīt brīnumus, Viņš var darīt tevi gatavu dzīvei kopā ar Dievu, Viņš ir stiprāks par nāvi. Ir arī citas svarīgas atšķirības.

Attēls 3-8b

Aizsedziet attēlu 3-8a.

Kad Jēzum bija trīsdesmit trīs gadi, Viņu nogalināja, piesitot pie krusta. Krustā sišanu – tā mēs sakām, ja kādu pienaglo pie krusta, – piedzīvoja daudz cilvēku, tomēr Jēzus nāve bija savādāka.

Kad Jēzus mira, Dievs Tēvs Viņu sodīja par mūsu grēkiem, par mūsu nepareizajiem darbiem. Kungs Jēzus pats nekad, nekad nebija neko ļaunu darījis, bet Viņš uzņēmās vainu par mūsu nodarīto. Kad Jēzus mira, Dievs Viņu sodīja par mūsu grēkiem. “Kristus mira par mūsu grēkiem” (1. Kor. 15:3). Jēzus ķermeni noņēma no krusta un ielika kapā, kur tas palika trīs dienas. Tad trešajā dienā Viņš atgriezās dzīvē. “Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies pēc rakstiem” (1. Kor. 15:4). Jēzus patiesām atkal bija dzīvs un nekad vairs nemirs. Neviens ne pirms, ne pēc tam nav parādījis šādu varu pār nāvi. Jā, Jēzus ir savādāks, patiesām, nav neviena tāda kā Viņš!

Piesaistiet bērnu uzmanību, iztēlojoties, ka ienākat un klusām pačukstat vēsti.

Mazākajiem bērniem patiks “steigties sastapt To Kungu” uz citu vietu istabā.

Attēls 3-4

Marija to zināja, kaut arī raudāja. Viņai šķita, ka Jēzus ir atnācis pārāk vēlu tādēļ Marija bija ļoti bēdīga. Raudāja arī apkārt stāvošie draugi. To redzot, Kungu Jēzu pārņēma līdzjūtība.

“Kur jūs esat likuši Lācara ķermeni?” Jēzus jautāja.

“Kungs, nāc un redzi,” tie atbildēja. Kad ļaudis veda Jēzu uz kapu, Viņš raudāja. Kaut gan Jēzus bija Dievs, Viņš bija arī cilvēks. Viņš saprata Martas un Marijas zaudējumu un juta līdzī šajās bēdās. Un Jēzus joprojām ir tāds! Šodien Jēzus ir Debesīs, bet Viņš mūs ļoti labi saprot.

Ļaudis redzēja Jēzu raudam. “Redziet, cik ļoti Viņš to ir mīlējis,” tie sprieda.

Attēls 3-5

Ļaudis aizveda Jēzu pie Lācara kapa. Tas bija iedobums, ala klintī. “Durvīm” priekšā bija liels akmens, kas noslēdza kapu. Ļaudis klusi gaidīja, ko Jēzus darīs. “Ko Viņš var darīt mirušajam?” tie domāja.

“Noveliet akmeni!” Kungs Jēzus teica.

“Kungs!” Marta iesaucās, mēģinādama Viņu atturēt no kapa atvēršanas. “Pa šo laiku Lācara miesas jau ir sākušas trūdēt. Tās smirdēs, jo ir jau ceturtdā dienā, kopš viņš apglabāts!”

“Vai Es neapsolīju, ka tu redzēsi Dieva godību, ja ticēsi Man?” Jēzus viņai atgādināja. Ar to Jēzus domāja, ka Marta redzēs Dieva lielo spēku.

Ļaudis novēla akmeni no kapa ieejas. Tad Kungs Jēzus pacēla acis uz debesīm un teica: “Tēvs, Es Tev pateicos, ka Tu Mani esi paklausījis. Es jau zināju, ka Tu katrā laikā Mani paklausī, bet apkārtstāvošo ļaužu dēļ Es to esmu sacījis, lai tie ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis.”

Tad Jēzus skaļi izsaucās: “Lācar, nāc ārā!” Vienīgi Jēzus Kristus varēja panākt rezultātu.

Attēls 3-6

Alā kaut kas sakustējās. Lācars nāca ārā! Varbūt viņš taustījās uz izeju. Apklusušais pūlis bija savādā skata pārsteigts un baiļu pārņemts.

Lācars dzīvs stāvēja viņu priekšā. Viņa ķermenis bija ietīts audumā no galvas līdz papēžiem. Seja bija ietīta citā auduma gabalā. Ikviens varēja redzēt, ka vīrs, kurš bija miris, nu ir dzīvs. Jēzum Kristum bija vara pār nāvi!

Ja tu tici Jēzum, Viņš darīs tevi gatavu sastapties ar Dievu. Kad tici Jēzum, vari būt drošs, ka Viņš ir saņēmis visu sodu, ko tu par saviem grēkiem esi pelnījis. Tev vairs nav jābaidās no sastapšanās ar Dievu. Kad mirsi, tava dvēsele ies uz Debesīm. Bībelē teikts, ka Jēzus uz-

Ar sejas izteiksmi un balsi parādiet Martas raizes par smaku un faktu, ka Lācars apglabāts jau pirms četrām dienām. Paceliet četrus pirkstus.

Izsauciet pavēli! Tad apklusiet.

Čšš ... lai būtu iespaidīgāk, ieturiet pauzi.

cels arī tavu ķermeni, kad nāks atpakaļ uz zemes, un arī tas dzīvos mūžīgi. Kādas pārmaiņas ienes Jēzus! Kādas pārmaiņas Viņš nesa šai skumjajai ģimenei!

“Noņemiet Lācaram mirstamās drēbes, lai viņš iet,” Jēzus teica ļaudīm, kuri joporojām pārsteigumā lūkojās uz Lācaru.

Attēls 3–7

Redzot savu brāli dzīvu, Mariju un Martu pārņēma prieks. Viņš varēja staigāt! Viņš varēja runāt! Viņas nekad, nekad neaizmirsīs šo aizraujošo dienu! Daži jūdi, kuri redzēja notikušo, tajā dienā sāka ticēt Jēzum. Kad tie ticēja Jēzum, Viņš darīja tos gatavus sastapties ar Dievu. Jēzus pārveidoja viņu dzīves.

Attēls 3–8

Ko nozīmē ticēt? Iedomāsimies zēnu, kuram jāšķērso dziļa, plata upe. Viņš zina, ka tas nav iespējams stiprās straumes dēļ. Pienāk pieaudzis peldētājs un saka: “Es tevi nogādāšu pāri upei. Es bieži peldu pāri.” Zēns tic šim vīram un atļauj tam pārnest viņu upei pāri. Tas nozīmē ticēt, tas ir, uzticēt sevi kādam citam. Tev jāpaļaujas, ka Kungs Jēzus izdarīs to, ko tu pats nevari.

Kā ar tevi? Varbūt tu saproti, ka neesi gatavs sastapties ar Dievu, bet gribētu tāds būt. Tu gribi būt pie Dieva mūžīgi. Kungs Jēzus Kristus ir vienīgais, kas var to darīt tev iespējamu. Atceries, ko Viņš teica Martai: “ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.” Ja tu uzticies Kungam Jēzum Kristum un dzīvo Viņam, pēc nāves tu mūžīgi dzīvos kopā ar Viņu. Tu atklāsi, ka Kungs Jēzus ir kopā ar tevi arī katrā tavas dzīves dienā. Marija, Marta un Lācars atklāja, cik Jēzus ir brīnišķīgs, un arī tu vari to piedzīvot.

Atkārtotās jautājumi

1. Kādēļ Marija un Marta bija noskumušas? (*Jo viņu brālis bija slims.*)
2. Ko tās lūdza, lai kalps pasaka viņu īpašajam draugam Jēzum? (*“Tas, ko Tu mīli, guļ slims.”*)
3. Kādēļ Jēzus uzreiz nesteidzās palīgā? (*Jēzus vēlējas ļaudīm parādīt savu varu pār nāvi, lai tie ticētu Viņam.*)
4. Ko par Jēzu mums atklāj tas, ka Viņš, iedams uz Lācara kapu, raudāja? (*Jēzus saprot un jūt līdzīgi ļaužu bēdām. Kaut gan Jēzus bija Dievs, Viņš bija arī cilvēks.*)
5. Cik ilgi Lācars bija miris? (*Cētras dienas.*)
6. Vai tā ir vai nav patiesība: ja pūli kāds būtu saucis: “Lācar, nāc ārā!” viņš būtu iznācis dzīvs? (*Nepareizi, vienīgi Jēzum bija vara to izdarīt.*)
7. Kādēļ Jēzus mira pie krusta? (*Lai uzņemtos mūsu pelnīto grēku sodu.*)

Lai bērni aptausta linu audumu, kas varētu līdzināties tam, kāds bija aptīts ap galvu Lācaram. Kad Tas Kungs saka: “Ļaujiet viņam iet!”, attiniet audumu.

Atkārtotās spēle

Atbrīvo Lācaru no kapa

Sadaliet grupu divās komandās. Katrai komandai jāizvēlas kāds, kurš būs “ielikts kapā” (ar galvu, rokām un kājām piespiests pie sienas vai koka).

Pārmaiņus uzdodiet komandām jautājumus. Ja atbilde pareiza, bērns, pavelkot vienu no “apglabātā” ķermeņa daļām nost no sienas vai koka, var “palīdzēt atbrīvot Lācaru no kapa”. Ja atbilde nav pa-

reiza, otrā komanda cenšas atbildēt.

Katrai komandai pa-reizi jāatbild uz pieciem jautājumiem, lai atbrīvotu savas "apglabātās" personas galvu, rokas un kājas.

8. Kas notika ar Jēzus ķermeni pēc nāves? (*Vīņš tika ielikts kapā un trešajā dienā atkal kļuva dzīvs.*)
9. Kādu dzīvību Jēzus dod tiem, kas Viņam tic? (*Mūžīgo dzīvību, dzīvi kopā ar Dievu mūžīgi.*)
10. Nocītē vienu no "ES ESMU" pantiem, kuru esi iemācījies! (*Jāņa 10:11; 6:35; 11:25.*)

4. stunda

Pasaules gaisma

Rakstu vietas skolotājiem

Lūk. 18:31–43

Mrk. 10:32–34,46–52

Mat. 20:17–19,29–34

Lūk. 24:18

Jes. 61:1–2

Centrālā patiesība

Jēzus Kristus ir pasaules gaisma.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus tevi atbrīvo no visas grēka tumsas.

Bībeles pants

“ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma”
Jāņa 8:12.

Stundas vadlīnijas

Ievads

Staigāšana pa māju tumsā.

Notikumu gaita

1. Cilvēks, kurš dzīvo tumsā, ir akls.
2. Bartimejs ceļmalā ubago.
3. Draugi viņam pastāsta par Jēzu.
4. Jēzus dodas uz Jeruzālemi, lai mirtu.
5. Jēzus ierodas Jērikā, Bartimejs vēlas Viņu sastapt.
6. Bartimejs vēlas redzēt.

Kulminācija

“Topi redzīgs!”

Noslēgums

Bartimejs slavē Dievu.

Bībeles panta mācīšana

Ievads

Saspiediet cieši kopā plaukstas, it kā jūs tajās kaut ko slēptu. Nedaudz paverot plaukstas vaļā, atļaujiet diviem vai trim bērniem tajās ieskatīties, lai viņi pasaka, ko tie tur redz. Viņi tur neko neredzēs.

Kas tur ir? Tumsa! Jūs tumsu neredzat, jo vienmēr, kad es atveru plaukstas, tur iekļūst gaisma. Gaisma aizdzen tumsu. Tas man atgādina vārdu, kādā Jēzus sevi sauca Bībelē.

Iepazīstināšana

Izlasiet tekstu no Bībeles, un tad bērni ar jums kopā lai lasa to no uzskates.

Izskaidrojums

“ES ESMU pasaules gaisma” – katrs cilvēks pasaulē piedzimst grēka tumsā. Grēks līdzinās tumsai, jo tas aptumšo tevi, ka neredzi patiesību, un šķir no Dieva. Bet Kungs Jēzus ir pasaules gaisma – Viņā nav grēka tumsas. Viņš nāca iznīcināt grēka tumsu, mirstot pie krusta. Viņš izcietā tavu grēka sodu, lai tu varētu būt tuvu Dievam un grēka tumsa tiktu padzīta no tavas dzīves.

“Kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā (bet tam būs dzīvības gaisma).” Tie, kuri nav pieņēmuši Kungu Jēzu kā savu Glābēju, staigā grēka tumsā. Bet, kad izvēlies sekot Jēzum, ticēdams, ka Viņš tevi izglābj no grēkiem, Jēzus iemājo tevī. Viņš tev dod iekšēju jaunu dzīvību – mūžīgo dzīvību, lai tu mūžīgi varētu dzīvot kopā ar Viņu. Jēzus dotā dzīvība tevī ir gaisma, kas palīdz nedzīvot grēka tumsā.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Ja neesi uzticējies Jēzum, lai Viņš tevi izglābj, tu joprojām esi grēka tumsā un grēks tevi tur tālu no Dieva. Tu vari izlemt šodien piesaukt Kungu Jēzu, ticot, ka Viņš paņem prom tavu grēka tumsu. Vēlāk mēs parunāsim par to vairāk.

Atpestītajiem: Ja esi uzticējies Jēzum kā savam Glābējam, tu esi Jēzus sekotājs. Tā kā tu seko Viņam, ļauj lai tevī mītošā Jēzus dzīvība spīd kā gaisma, kas palīdz citiem atrast ceļu pie Dieva. Meklē iespējas pastāstīt par Jēzu, pasaules gaismu, saviem draugiem, ģimenes locekļiem un citiem.

Atkārtojums

“Sāls stabi”

Dodiet bērniem uzdevumu. Pēc dažām sekundēm uzsauciet: “Sastingt!” Bērniem jāastingst tā brīža stāvoklī un jācītē Bībeles pants. Tālāk bērni var pārņemt vadību, izvēlēties veicamo uzdevumu un saukt: “Sastingt!” Atkārtojiet to vairākas reizes, līdz pants ir iemācīts.

Atkārtojums pirmsskolniekiem

“Mīkstā bumba”

Katram bērnam pēc kārtas metiet mīkstu priekšmetu, kopā ar viņu sakot: “Jēzus ir pasaules gaisma”. Varat ļaut, lai bērni met bumbu viens otram, atkārtojot Bībeles pantu. Uzmanieties, lai netiktu zaudēta kontrole pār bumbu.

Stunda

Iedomājies, ka es tevi šovakar tumsā aizvestu pie savas mājas durvīm un aicinātu iet iekšā, neieslēdzot gaismu. Vai tu spētu, neuzgrūžoties nevienam priekšmetam, atrast krēslu, kur apsēties? Domāju, ka ne. Bet, ja es ieslēgtu gaismu, nebūtu nekādu problēmu, vai ne? Vai esi kādreiz padomājis, kā būtu, ja tu nekad neko nevarētu redzēt, ja būtu vienmēr tumsā?

Attēls 4-1

Bībelē stāstīts par vīru, kurš dzīvoja skaistajā Jērikā – garu palmu un brīnišķīgi smaržojošu rožu pilsētā. Esmu pārliecināts, ka šim cilvēkam patika sajūst puķu smaržu un klausīties palmu šalkšanā, kad saulainā dienā viņš sēdēja to paēnā. Bet viņš nevarēja redzēt krāsaino puķu dārzus, garās, gaisīgās palmas, ne arī spožo sauli. Viņš neko nevarēja redzēt. Viņam pasaule vienmēr bija tumšāka par vistumšāko nakti, jo viņš bija aklis.

Attēls 4-9

Vai zini, ka cilvēku dzīvēs var valdīt vēl cita veida tumsa? Pastāstīšu par Marku, kurš tajā dzīvo. Viņš brauc uz skolu ar autobusu un tur piekauj mazākos zēnus. Spēlēs viņš bieži šmaucas. Skolā viņš ir ļoti nadzīgs uz melošanu, lai izkultos no nepatikšanām. Marks spēj redzēt ar savām acīm, bet viņa dzīve ir tumsas pilna. Sliktais, ko darām pret Dievu, Bībelē ir raksturots kā tumsa. Marka dzīvē ir šī tumsa. Vai tā ir arī tavējā? Varbūt mamma teica, lai pirms pusdienām neēd šokolādi, bet tu ēdi. Kādēļ Dievs to sauc par tumsu? Dievs pavēl paklausīt vecākiem, un, kad tu tiem nepaklausī, tā ir tumsa, kas piepilda tavu dzīvi. Varbūt tev ir iemīļots talismans, kuru ņem līdz eksāmenos vai ceļojumā. Tu paļaujies uz šo talismanu, bet ne uz Dievu. Tomēr Dievs grib, lai nekas un neviens tavā dzīvē nenostājas starp tevi un Viņu. Jā, tavā dzīvē ir tumsa, jo Dievs saka: “Nav neviena taisna (bez grēka), it neviena” (Rom. 3:10). Tā nu tu esi tumsā, kas ir vēl sliktāk nekā būt aklam.

Attēls 4-1

Katru rītu Bartimejs, šis aklais vīrs Jērikā, iespējams, mēroja ceļu no savas mājas uz noteiktu vietu ārpus pilsētas. Tur, ceļmalā, viņš apsēdās un ubagoja naudu no ļaudīm, kuri visu rosīgo dienu steidzās uz pilsētu un atpakaļ no tās.

Esmu pārliecināts, ka Bartimejs negribēja ubagot, bet tajās dienās aklie cilvēki netika mācīti piemērotiem darbiem, kā tas ir šodien. Ak, ja viņš varētu nopelnīt naudu kā citi cilvēki! Dienu no dienas viņš sēdēja ubagodams karstā puteklainā ceļmalā. Reizēm gadījās draudzīgi cilvēki, kuri apstājās parunāties. Bartimejs bija pateicīgs par draugiem, kuri viņu apciemoja. Tie viņam bija kā avīze, jo atnesa jaunākās ziņas par sevi un dzīvi pilsētā.

Ierosiniet bērnu iztēli, lai viņi spētu iedomāties, ko nozīmē būt aklam. Aizsieniet brīvpaprātīgajiem acis vai lieciet cieši aizvērt tās un jautājiet: “Ko jūs redzat?” (Tumsu.)

Parādiet Jēriku kartē.

Pirmsskolnieki var iztēloties, ka viņi ir palmas, kas šūpojas vējā. Puķu pasmaržošana un aptaustīšana, kad acis ir aizvērtas, palīdzēs saprast, ka aklais nevar redzēt, bet spēj saost un sajūst.

Lai bērni kopā ar jums atkārtu vārdu “Bartimejs”.

Lai bērni iztēlojas, ka steidzas pa pilsētas ielām garām “Bartimejam”. Pārrunājiet gadījumus mūsdienās, kad cilvēki skrien garām tiem, kuri ir trūcumā.

Lai divi vai vairāk bērnu izspēlētu dialogu starp Bartimeju un draugiem. Sagatavojiet kartītes ar vienkāršiem vārdiem, kurus tiem vajadzētu izmantot dialogā.

Pashā svētki – ikgadēji jūdu svētki, kas tika svinēti, lai pieminētu israēliešu izglābšanu no Ēģiptes naktī, kad nāves eņģelis pagāja garām mājām, kuras bija iezīmētas ar jēra asinīm.

Attēls 4-2

Kādu dienu Bartimeja draugi atnāca ar vislabākajām, aizraujošākām ziņām. Iespējams, tas notika tā: “Vai esi dzirdējis par Jēzu no Nācaretes?” tie satraukti jautāja.

“Nē,” Bartimejs atbildēja, “kas Viņš ir?”

“Daži domā, ka Viņš ir Dieva sūtnis, pravietis,” viens teica.

“Citi uzskata, ka Viņš ir Pestītājs, tas, ko Dievs apsollījis sūtīt,” piemetināja kāds cits. “Visi ļaudis Jūdejā un Galilejā par Viņu vien runā. Viņš māca par Dievu un Debesīm un dara lielus brīnumus. Galilejā Viņš ar piecām mazām maizēm un divām nelielām zivtiņām paēdināja piecus tūkstošus vīru. Viņš uzmodināja mirušos! Viņš ir darījis kurlos dzirdīgus un mēmiem atdevis balsi.” Un tad tie teica: “Bartimej, viņš pat aklajam atdeva redzi!”

“Viņš aklo darīja redzīgu!” satraukti domāja Bartimejs. “Ja Viņš varētu arī mani darīt redzīgu!” Droši vien kopš tās dienas Bartimejs domāja par Jēzu, kurš darīja brīnumus. Bartimejs un visa Israēla tauta gaidīja nākam apsollīto Dāvida dēlu, kādu no varenā ķēniņa Dāvida, kurš dzīvoja sen atpakaļ, dzimtas. Viņi gaidīja, ka šis cilvēks nāks un kļūs par viņu vareno Ķēniņu un Glābēju. Vai varētu būt, ka šis Jēzus, kurš darīja brīnumus, būtu apsollītais? Vai Viņš nāktu un darītu Bartimeja aklās acis redzīgas?

Joprojām dienu no dienas Bartimejs sēdēja ubagodams, joprojām tumsā.

Vai tev nav viņa žēl? Bet ko tu jūti attiecībā uz to otrā veida tumsu, par kuru runājām, par grēka un ļaunuma tumsu? Dievs grib, lai tu būtu noraizējies un noskumis par šo tumsu, jo tā nepatīk Dievam un šķir tevi no Viņa. Dievs ir pilnīgs pretstats grēkam un ļaunumam. Viņš ir svēts un labs. Bībelē mēs lasām: “Dievs ir gaisma un Viņā nav it nekādas tumsības” (1. Jāņa 1:5). Nekas grēcīgs nevar atrasties Viņa tuvumā. Dievs ir labs un taisnīgs un sodīs katru grēku. Viņam jāsoda viss sliktais, ko esi darījis. Šis šausmīgais sods nāk pēc nāves un turpinās mūžīgi mūžam. Vai saproti, ka tava grēka tumsa ir vēl ļaunāka nekā Bartimeja aklums?

Kā viņš pavadīja savas dienas? Jā, viņš sēdēja ubagodams. Bija pavasaris un īpašu jūdu svētku, Pashas laiks. Ceļš no Jērikas uz Jeruzālemi, Israēlas galvaspilsētu, bija pilns ļaužu. Tie devās uz šiem nozīmīgajiem svētkiem.

Attēls 4-3

Arī Jēzus un Viņa mācekļi bija ceļā uz Jeruzālemi.

Mācekļi bija satraukti un bēdīgi, jo nespēja saprast to, ko Jēzus tiem nupat bija sacījis. Viņš bija teicis: “Jeruzālemē augstie priesteri un rakstu mācītāji Mani sagūstīs un nodos nāvei. Tie nodos Mani ienaid-

niekiem. Tie spļaus uz Mani un sitīs pātagām. Tad tie Mani nogalinās. Bet trešajā dienā Es augšāmcelsos.” (No *Lūk. 18:31-33.*)

Kungs Jēzus Kristus patiešām bija īpaša Persona. Vai atceries, kas Bartimejam par Viņu bija stāstīts? (*Lai bērni izsakās.*) Viņš mācīja par Dievu un Debesīm; Viņš paēdināja piecus tūkstošus vīru ar piecām maizēm un divām zivīm; Viņš darīja dzīvus mirušos, kurlos dzirdīgus un aklos redzīgus.

Viņš spēja darīt šos brīnumus, jo bija Dievs. Viņš bija Dieva vienpiedzimušais Dēls, kurš pirms apmēram trīsdesmit trīs gadiem bija atstājis Debesis un nācis uz zemes. Jēzus vienmēr bija labs, visa Viņa dzīve parādīja, ka tajā nav nekā no grēka tumsas. Jēzus izskatījās tāds pats kā citi cilvēki, bet Viņa domas, vārdi un darbi bija pilnīgi savādāki, tik atšķirīgi, ka Viņš bija kā gaisma tumsā.

Tad kādēļ Viņš mācekļiem teica, ka tiks nogalināts? Viņi bija neizpratnē, jo nesaprata, ka Jēzus nāve būs kaut kas ļoti, ļoti svarīgs. Patiešām, Dievs bija paredzējis, ka Viņa vienīgajam Dēlam, Viņa dārgajam Dēlam būs jāmirst.

Attēls 4-7

Neskatoties uz grēka tumsu, kas ir mūsu dzīvēs, Dievs mīl tevi un mani. Viņš sūtīja Savu vienpiedzimošo Dēlu Jēzu Kristu uzņemties sodu, ko mēs esam pelnījuši. Bībelē teikts: “Dievs Savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki” (Rom. 5:8).

Jēzus Kristus tika piesists krustā un mira. Viņš to darīja tādēļ, lai aizdzītu grēka tumsu, kas tevi šķir no Dieva. Augšāmceldamies Viņš parādīja, ka patiešām paņēma prom grēkus.

Viņš ir dzīvs šodien. Viņš ir dzīvs mūžam. Bet, kad Jēzus runāja par nāvi, mācekļiem šķita, ka nekad vairs Viņu neredzēs. Kur Viņš mirs? Jā, Jeruzālemē. Tādēļ Viņam bija jāiet caur Jēriku.

Attēls 4-4

Bartimejam tās bija trauksmainas dienas, jo daudz ļaužu gāja uz Jeruzālemi cauri Jērikai. Tās bija labas dienas ubagošanai. Iespējams, Bartimejs domāja: “Vai Jēzus no Nācaretes ies cauri Jērikai? Esmu pārliecināts, ka Viņš mani redzēs.”

Kādu dienu Bartimejs dzirdēja priecīgas, sajūsminātas balsis un daudz kāju dīpoņu. Bartimejs saprata, ka tur nāk liels pulks. Tur bija kaut kas neparasts.

Varbūt viņš sauca: “Kas tur notiek? Kādēļ šāds ļaužu daudzums?”

“Nāk Jēzus no Nācaretes!” kāds no pūļa atbildēja.

“Jēzus no Nācaretes?” sauca Bartimejs, satraukumā drebēdams.

“Man jātiek pie Jēzus!” viņš domāja. “Bet kā?” Viņš nevarēja Jēzu

Izsakiet Bartimeja domas satrauktā balsī vai aiciniet, lai bērni mēģina tās izteikt.

Mazākajiem bērniem patiks atdarināt daudzu soļu troksni.

Sauciet, pieliekot rokas pie mutes.

redzēt. Un šajā lielajā ļaužu pūlī Jēzus varēja viņu nepamanīt. Ko lai Bartimejs dara? Kaut kas tomēr bija, ko Bartimejs varēja darīt. Viņš varēja saukt Jēzu.

Un tā nu viņš kļūda: “Jēzu, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!”

Cilvēki, kuri bija tuvumā, kļuva ļoti dusmīgi uz Bartimeju. “Apklusti!” tie pavēlēja. Bet Bartimejs viņos neklausījās.

Bartimejs nevienam netaisījās atļaut sevi atturēt saņemt no Jēzus Kristus, no vienīgā, kurš spēja viņu darīt redzīgu, palīdzību.

Cilvēki var censties aizkavēt tevi ticēt, ka Jēzus paņem prom visu tavu grēka tumsu. Kāds var teikt: “Netici tam, tu esi labs, kāds esi!” Cits var sacīt: “Ja tu sekosi Jēzum, es ar tevi nedraudzēšos!” Iespējams, kāds vecāks cilvēks teiks: “Tu vēl esi pārāk jauns, lai par to domātu.” Ja tu patiešām vēlies, lai Jēzus paņem prom visu tavu grēka tumsu, neļauj nevienam sevi aizkavēt. Jēzus Kristus ir vienīgais, kurš var tev palīdzēt, gluži tāpat, kā Viņš bija Bartimeja vienīgā cerība.

Bartimejs baidījās, ka Jēzus varētu paiet garām, viņu nedzirdēdams un nepalīdzēdams.

“Dāvida Dēls,” Bartimejs kļūda tik skaļi kā vēl nekad, “apžēlojies par mani!”

Jēzus apstājās un apklusā. Kā Viņš mīlēja Bartimeju! Un Viņš mīl tevi un mani. Jēzus mīlēja Bartimeju un teica: “Pasauciet viņu un atvediet pie manis!”

“Bartimej, celies! Viņš tevi aicina!” ļaudis satraukti teica.

Attēls 4-5

Bartimejs pielēca kājās! Viņš nometa savu veco ubaga mēteli un nāca pie Jēzus!

Kamēr aklais vīrs, elpu aizturējis, gaidīja, Jēzus mīlošā balsī jautāja: “Ko tu vēlies, lai Es tev daru?”

“Kungs!” teica Bartimejs, saprazdams, ka runā ar Dievu, “dod, ka es varētu redzēt!”

Bartimejs skaidri zināja, ko gribēja! Viņš gribēja tikt vaļā no šīs tumsas. Nekam citam nebija nozīmes.

Un kā ar tevi? Vai tev tagad tas ir ļoti, ļoti svarīgi, lai no tavas dzīves tiktu paņemta prom visa grēka tumsa? Ja tā ir, tad Kungs Jēzus runā tieši uz tevi. Tu Viņu neredzi, bet Viņš patiešām ir. Saki Jēzum, ka gribi, lai Viņš paņem prom visu tavu grēka tumsu. Uzticies, ka Viņš to darīs.

Ja tev ir jautājumi, kā tas var ar tevi notikt, es tev parādīšu atbildi Dieva Vārdā, Bībelē. Kad citi dosies prom, paliec savā vietā (*jeb norādiet citu vietu*), un es zināšu, ka tu vēlies par to runāt. Es nevaru tev atņemt

grēkus, bet varu censties palīdzēt saprast, kā un kādēļ Jēzus Kristus to var. Bartimejs ticēja, ka Jēzus var viņu darīt redzīgu.

Visā Jērikā vienīgi Jēzus Kristus varēja Bartimejam palīdzēt, un šeit nu Viņš laipni sarunājās ar aklo ubagu.

Pūlī iestājās klusums. Visi skatījās uz Jēzu. “Topi redzīgs!” Jēzus mierīgi teica.

Attēls 4–6

Tajā brīdī bija tā, it kā apspējs būtu noņemts no Bartimeja acīm. Viņš vairs nebija akls! Viņš varēja redzēt! Bartimejs mirkšķināja acis spilgtajā saulē. Viņš redzēja gaismu! Krāsas! Cilvēkus! Bartimejs lūkojās tieši laipnajā, mīlestības pilnajā Pestītāja sejā, kurš bija viņu dziedinājis. Bartimeja sirds bija pateicības un Dieva slavas pārņemta, jo tumsa bija prom!

Šodien tas var notikt arī ar tevi. Visa tava grēka tumsa var tikt paņemta prom. Kungs Jēzus saka: “ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsā” (Jāņa 8:12).

Kad tumšā istabā tu ieslēdz gaismu, tumsa pazūd. Kad tavā sirdī un dzīvē ienāk Jēzus Kristus, pazūd grēka tumsa. Jēzus paliek pie tevis un tevī. Tu sāc dzīvot, lai patiktu Jēzum, nevis ietu sliktu, grēcīgu ceļu.

Ja tu patiešām nožēlo sliktu, ko esi darījis, saki tagad to Jēzum. Lūdz, lai Viņš aizņem visu tumsu un ienāk tavā dzīvē. Pateicies, ka Viņš mira tavā vietā. Tāpat kā Bartimejs tu būsi Jēzum ļoti, ļoti pateicīgs par to, ko Viņš darījis tavā labā. Arī tava dzīve kļūs savādāka, jo Kungs Jēzus tev palīdzēs paklausīt un mīlēt Viņu.

Atkārtotās jautājumi

1. Kas bija Bartimejs un kā viņš pavadīja savas dienas? (*Akls cilvēks, kurš ceļmalā ubagoja naudu.*)
2. Ko Bartimejs cerēja, kad bija dzirdējis par Jēzu? (*Bartimejs cerēja, ka Jēzus varētu atnākt uz Jēriku un darīt viņu redzīgu.*)
3. Kā tev šķiet, kādēļ Bartimejs domāja, ka Jēzus varētu palīdzēt viņam redzēt? (*Iespējams, ka viņš bija dzirdējis par brīnumiem, ko Jēzus bija citiem darījis, piemēram, darījis redzīgu aklu cilvēku, paēdinājis 5000, uzmodinājis mirušos. Varbūt viņš zināja, ka Jēzum vajadzētu būt apsoltajam Pestītājam.*)
4. Uz kurieni Jēzus devās, kad gāja cauri Jērikai? (Uz Jeruzālemi.)
5. Ko Bartimejs sauca Jēzum? (“Jēzu, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!”)
6. Kādās divu veidu tumsās Bartimejs dzīvoja? (*Neredzīgas acis un grēks sirdī.*)
7. Ko Jēzus izdarīja, lai mums vairs nevajadzētu būt grēka tumsā? (*Mira pie krusta, izciezdams mūsu grēku sodu, un augšāmcēlās.*)

Atkārtotās spēle

“Balso neredzīgie”

Sadaliet klasi divās komandās. Uzdodiet jautājumus pārmaiņus vienai un otrai grupai. Kad bērns no vienas komandas atbild, visiem jāaizver acis un pretējā komanda balso, vai atbilde ir pareiza vai nē.

Ļaujiet uz augšu nozīmēt pareizi, uz leju – nepareizi. Saskaitiet kopējo punktu daudzumu balsojošajai komandai – viens punkts par katru pareizu balsojumu – un pasakiet pareizo atbildi.

Neatklājiet kopējo punktu skaitu līdz pat beigām, bet spēles laikā varat pateikt, kurai komandai to ir vairāk. Uzvar komanda, kurai vairāk punktu.

8. Kādas divas lietas notika, kad Jēzus Bartimejam teica: “Topi redzīgs!” (*Vīņš vairs nebija akls, viņa grēki tika piedoti.*)
9. Kā tu vari izglābties no grēka tumsas? (*Ticot Jēzum un lūdzot, lai Vīņš ienāk tavā dzīvē.*)
10. Ko mēs šodien mācījāmies, kā Jēzus Sevi nosauc? (“*ES ESMU pasaules gaisma.*”)

5. stunda

Ceļš

Rakstu vietas skolotājiem

Jāņa 13:1–2, 30–38; 14:1–6

Centrālā patiesība

Jēzus Kristus ir vienīgais ceļš pie Dieva un uz Debesīm.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Lūdz, lai Jēzus piedod tavus grēkus un sagatavo tevi dzīvei pie Dieva!

Bībeles pants

“ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani” Jāņa 14:6.

Stundas vadlīnijas

Ievads

Pasā svētku vakars Jeruzālemē.

Notikumu attīstība

1. Jēzus un mācekļi augšistabā.
2. Īsi pēc vakariņām Jūda Iskariots dodas prom.
3. Jēzus stāsta mācekļiem par Sava Tēva mājām – Debesīm.
4. Jēzus ir vienīgais ceļš uz Debesīm.
5. Kas tevi nespēs aizvest uz Debesīm?
 - Iešana baznīcā.
 - Lūgšana.
 - Ja esi laipns.
 - Ja esi labs.
6. Jēzus kopā ar mācekļiem bauda maizi un vīnu.

Kulminācija

Jēzus mirst pie krusta mūsu grēku dēļ.

Noslēgums

Jēzus vienīgais ir ceļš pie Dieva.

Bībeles panta mācīšana

Ievads

Cik daudziem no jums patīk svinēt dzimšanas dienu? (*Uzklausiet atbildes.*) Kā būtu, ja es jūs uzaicinātu uz savu dzimšanas dienu, bet nepateiktu, kā pie manis nokļūt? Vai jūs atnāktu? (*Atbildes.*) Kad vēlaties kaut kur nokļūt, ir svarīgi zināt ceļu, vai ne? Dievs grib, lai jūs zinātu ceļu uz Viņa mājām, Debesīm. Ieklausieties Dieva Vārdā, kad es lasīšu, ko saka Jēzus, Dieva Dēls.

Iepazīstināšana

Izlasiet tekstu no Bībeles vai dodiet to lasīt vecākam bērnam, un tad visi lai lasa to ar jums kopā no uzskates.

Izskaidrojums

“ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība” – Kungs Jēzus šajā pantā mums pateicis, ka Viņš ir vienīgais ceļš, kā nodibināt attiecības ar Dievu un reiz nonākt Debesīs pie Viņa. Nav cita ceļa. Jēzus arī atklāj, ka Viņš vienīgais ir patiesība. Kā Dievs Viņš ir visas patiesības avots. Viņš ir vienīgais, kurš jebkad ir dzīvojis nevainojamu dzīvi, jo Viņš saprata, runāja un dzīvoja vienīgi patiesībā. Jēzus pasaka, ka vienīgi Viņš ir dzīvība. Tikai Viņš var tev piedot grēkus un dot mūžīgo dzīvību – dzīvību tevī, kas vajadzīga, lai šeit, virs zemes, patiktu Dievam un kādreiz nonāktu Debesīs.

“Neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Man”. Vienīgais veids, kā jebkurš vīrietis, sieviete, zēns vai meitene var nodibināt attiecības ar Dievu un iegūt mūžīgo dzīvību, lai nonāktu Debesīs, ir ticēt Jēzum Kristum kā Glābējam.

Pielietojums

Neatpestītajiem: Vai esi ticējis Jēzum kā ceļam pie Dieva un uz Debesīm? Ja nē, kādēļ nedarīt to šodien? Bībeles stundas noslēgumā es izskaidrošu, kā tu vari ticēt Jēzum un saņemt mūžīgo dzīvību.

Atpestītajiem: Ja tu jau tici Jēzum, tu pazīsti ceļu, patiesību un dzīvību. Tu pazīsti Kungu Jēzu, jo Viņš dzīvo tavā sirdī. Šis pants apstiprina, ka esi izvēlējies vienīgo ceļu, lai reiz nonāktu pie Dieva Debesīs.

Atkārtojums

“Atbalss kalnos”

Sadaliel klasi, atbilstoši tam, kā bērni sēž, trijās grupās – skaļie kalni, vidēji skaļie kalni un čukstošie kalni. Nostājieties klases priekšā un sakiet pantu, frāzi pēc frāzes. Kad esat frāzi pateicis, katrs “kalns” to atkārt, sākot ar skaļajiem (*skalā balsī*), tad vidējie (*normālā balsī*) un beidzot čukstošie (*čukstus*). Kad viss pants frāzi pa frāzei ir pateikts, mainiet lomas, lai grupas izmēģina būt par katru no kalniem. Pēc tam kad esat lietojis uzskati, mēģiniet atkal bez tās.

Stunda

Attēls 5-1

Pār Jeruzālemi nolaidās vakars. Šķita, ka visur virmo svaigi ceptas maizes un jēra cepeša smarža. Mājās mirdzēja mazas uguntiņas. Šajā vakarā jūdu ģimenes sanāca, lai svinētu Pashā svētku mielastu un atcerētos, kā Dievs pirms daudziem gadiem atbrīvoja Savu tautu no verdzības.

Iztēlojieties, ka sasmaržojat pagatavotos ēdienus.

Attēls 5-2

Kungs Jēzus un Viņa mācekļi bija sapulcējušies kādā pilsētas augšistabā, lai baudītu Pashā mielastu. Mācekļi priecājās būt kopā ar savu Meistaru, prom no trokšņainā pūļa. Tomēr šovakar kaut kas bija savādāk, bija ļoti nopietna atmosfēra, un šķita, ka kaut kas nospiež Kunga Jēzus prātu.

Īsi pēc vakariņām Jūda Iskariots, viens no divpadsmit mācekļiem, bija aizgājis. Nu viņa vieta pie galda bija tukša. Pārējie mācekļi domāja, ka Jūda bija devies kādā uzdevumā, bet Kungs Jēzus zināja, ka tieši tajā brīdī Jūda stāsta Meistara ienaidniekiem, kur tie var Viņu arestēt.

Kopā ar mazākajiem bērniem attēlā saskaitiet mācekļus.

Kungs Jēzus teica pie galda sēdošajiem vienpadsmit: “Es vēl tikai mazu brīdi būšu pie jums.”

Attēls 5-3

“Kungs,” klusu jautāja Sīmanis Pēteris, “kurp Tu dosies?”

Jēzus atbildēja: “Tagad tu Man nevari sekot, kurp Es dodos, bet vēlāk tu sekosi.”

Mācekļi bija bēdu un baiļu pārņemti. Ko tie bez Viņa iesāks? Kungs Jēzus saprata viņu bailes. “Nebīstieties un nebaiļojieties!” Viņš tos mierināja. “Ticiet Dievam un ticiet arī Man!”

Tad Jēzus stāstīja, kurp dodas, Viņš atgriezīsies sava Tēva mājās. Jēzus zināja visu par šīm mājām, jo bija Dieva vienīgais Dēls un, pirms nāca uz zemes kā mazs bērniņš, no mūžības bija dzīvojis pie Sava Tēva.

Attēls 5-4

Bībelē teikts, ka Dieva mājas ir Debesīs. Kungs Jēzus drīz atgriezīsies Debesīs. Viņš teica, ka tā ir plaša vieta, kur ir pietiekoši vietas daudziem cilvēkiem. Tur dzīvo Dievs un Jēzus Kristus, Viņa Dēls, ir tur, tādēļ tā ir tik brīnišķīga vieta. Patiesībā tā ir pārāk brīnišķīga, lai to varētu aprakstīt.

Debesis ir Dieva mājas, tādēļ tur nav grēka. Grēks ir nepaklausība Dievam. Tu nepaklausī Dievam, ja melo, kaujies ar citiem bērniem. Dievs norāda, ka tev jāciena savi vecāki un jāpaklausā viņiem, bet tu ne vienmēr to dari. Varbūt tu runā pretim saviem vecākiem vai apsūkājies. Arī skaudība Dievam nepatīk. Vai tu apsukaud kādu, kurš

ir populārāks vai gudrāks par tevi? Dievs Bībelē ļoti skaidri pasaka, ka nekas nesvēts nenokļūs Debesīs (Atkl. 21:27). Dievs ir tik labs un šķīsts, ka Viņš savā tuvumā necieš nekādu grēku.

Tomēr Debesīs būs daudz cilvēku!

Kad mūsu dzīve uz zemes beigsies un mēs mirsim, būs cita dzīve. Mēs, protams, neatgriezīsimies uz zemes kā kaut kas cits. Būs cilvēki, kuri ies uz Debesīm, lai mūžīgi mājotu pie Dieva.

Būs tādi, kuri dosies uz to šausmīgo soda vietu, ko sauc par ellī, un tie nekad nenokļūs pie Dieva.

Pēc zemes dzīves ir tikai divas iespējas.

Varbūt tas tevi ļoti satrauc. Tu zini, ka tāds, kāds esi, nevari nokļūt Debesīs. Tomēr tu gribētu būt pie Dieva. Ja nodarbības beigās vēlies ar mani par to parunāt, lūdzu atnāc (*norādiet vietu*), un es Bībelē parādīšu, kā tu vari nokļūt Debesīs.

Attēls 5-6

Daudz cilvēku grib nokļūt Debesīs. Arī šie bērni to grib. Bet tas, ka kāds vienkārši to grib, vēl nenozīmē, ka viņš tur nokļūs.

Iedomājies, ka tu gribi nokļūt tuvākajā pilsētā, bet izvēlies nepareizo ceļu. Tu nenokļūsi attiecīgajā pilsētā, kaut arī to ļoti gribēsi. Ja izvēlies nepareizo ceļu, tu tur nenonāksi. Ja izvēlies pareizo ceļu, tad gan nonāksi pilsētā.

Tieši tāpat ir ar Debesīm. Protams, uz zemes nav tādas maģistrāles, pa kuru var aizbraukt Debesīs, bet ir viens ceļš, kā nonākt Dieva mājās.

Attēls 5-5

Toms, viens no mācekļiem gribēja zināt šo ceļu. Viņam joprojām nebija skaidrs, kur Jēzus dodas. Viņš teica: “Kungs, mēs nezinām, kurp Tu ej, kā lai mēs zinātu ceļu?”

Kunga Jēzus atbilde bija vienkārša un skaidra: “ES ESMU ceļš, ... neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani.” Jēzus tiem teica: “Ja vēlaties aiziet uz Debesīm, Es esmu vienīgais, kurš var jūs tur aizvest.” Redziet, ceļš uz Debesīm nav kāda maģistrāle, bet Persona. Jēzus Kristus ir ceļš uz debesīm. Viņš vienīgais var darīt tevi gatavu nonākt pie Dieva. Vienīgi Jēzus var piedot visus tavus grēkus un mainīt tavu dzīvi. Kad piederi Kungam Jēzum, vari būt drošs, ka dzīvosī ar Viņu Debesīs.

Attēls 5-7

Aplūkosim vēlreiz šos bērnus, kas vēlas doties uz Debesīm.

Šī meitene iet uz baznīcu katru svētdienu. Kā jūs domājat, vai tas viņu sagatavo dzīvei Debesīs? (*Atloca laņņū.*) Nē, neskatoties uz to, ka baznīcu apmeklēt ir ļoti labi, tas nav ceļš uz Debesīm. Baznīca nevar

Attēls 5-7

legrieziet pa punktēto līniju. Runājot par bērniem, norādiet uz viņiem, sākot no

mani sagatavot dzīvei Debesīs, neviena draudze to nevar. Šī meitene zina par Kungu Jēzu Kristu, bet viņa nav lūgusi Jēzum piedot grēkus un sagatavot viņu dzīvei kopā ar Dievu.

Šis zēns lūdz. Viņš vienmēr lūdz pie gultiņas pirms gulētiešanas. Vai šis ir ceļš, kā būt gatavam Debesīm? (*Laujiet bērniem atbildēt un pajautāties, kāpēc viņi tā atbild.*) Kungs Jēzus teica: “ES ESMU ceļš.” Šim zēnam ir jāredz, kas viņa dzīvē grēks, sliktais, kas ir ļoti netīkams Dieva acīs.

Te ir meitene, kura ir ļoti laipna pret citiem. Viņa dalās ar saldumiem un vēlas būt izpalīdzīga. (*Atloca lapiņu.*) Žēl, tomēr viņa nepieder Jēzum Kristum. Viņas grēki nav piedoti. Jēzus nedzīvo meitenes sirdī un dzīvē. Nē, viņa nav uz ceļa, kas ved uz Debesīm.

Šis zēns ir labākais savā klasē. Viņš ir paklausīgs, pieklājīgs un pilda mājas darbus. Viņš nelamājas. Viņš nesagādā citiem problēmas. Vai viņš ir tik labs, ka var doties uz Debesīm? (*Atloca lapiņu.*) Nē. Bībele saka mums, ka mēs paši nevaram sevi padarīt par labiem. „Visi ir grēkojuši.” (Romiešiem 3:23) “Nav neviena taisna, it neviena.” (Romiešiem 3:10)

Būt labam, skaitīt lūgšanas, būt laipnam, iet uz baznīcu ir ļoti labi, bet tas nav ceļš uz Debesīm. Jēzus Kristus ir vienīgais ceļš pie Dieva. Kāpēc?

Attēls 5–2

Ieturot kopējās vakariņas, Jēzus to vēlreiz izskaidroja Saviem mācekļiem. Viņš paņēma maizi un pārlauza to, paskaidrojot, ka Viņa ķermenis tā tiks laužts par viņiem. Jēzus lietoja arī vīnu, lai ilustrētu teikto. Tas būs atgādinājums par Jēzus dārgajām asinīm, kas tiks izlietas, Viņam mirstot. Viņš cietīs un mirs, lai mums mūsu grēki tiktu piedoti.

Un tas notika jau nākošajā dienā. Jēzus tika pienaglots pie krusta, un Viņa ķermenis tika salaužts un asinis izlietas. Viņš bija Dieva vienīgais Dēls un arī pilnīgs un bezgrēcīgs cilvēks, tomēr Viņš mira tā, kā mira noziedznieks. Jēzus uzņēmās mūsu grēkus, visu slikto, ko esam darījuši, un tika sodīts mūsu vietā. “Es dzīvoju ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un nodevies par mani.” (Galatiešiem 2:20) Viņš nomira un tika apglabāts kapā, bet pēc trim dienām Viņš augšāmcelās dzīvs. Tāpēc Jēzus ir vienīgais ceļš pie Dieva Debesīs. Tagad Jēzus ir Debesīs un, ja tu paļaujies uz Viņu, Viņš var darīt tevi gatavu dzīvei Debesīs. Kad tava dzīve šeit uz zemes beigsies, Viņš tevi uzņems šajā brīnīšķīgajā vietā.

Attēls 5–8

Kā ar tevi? Kur tu vēlies nokļūt pēc savas zemes dzīves? Ja zini, ka šobrīd neesi gatavs sastapties ar Dievu, tev vajadzētu būt uztrauktam. Jēzus Kristus šodien var nākt un tevi sagatavot. Viņš var paņemt prom visus grēkus un ļaunumu. Tev nepieciešams ticēt, ka Viņš to izdarīs, zinot, ka Jēzus mira tavā vietā. Saki Jēzum, ka nožēlo to dzīvesvei-

meitenes pa kreisi. Atlocot lapiņas, būs redzami krustiņi no attēla 5–9.

Bērniem jāzina, vai viņi kādu dienu būs kopā ar Dievu Debesīs.

Kopā ar mazākajiem bērniem attēla saskaitiet mācekļus.

du, kāds tev līdz šim ir bijis. Lūdz, lai Jēzus tevi sagatavo dzīvei pie Dieva. Tādā gadījumā Jēzus ienāks tavā dzīvē un paliks pie tevis ik dienas. Tu piederēsi Viņam. Viņš vienīgais ir ceļš pie Dieva. Viņš to ir pateicis ļoti skaidri: “ES ESMU ceļš ... neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani.”

Atkārtošanas spēle

Savieno punktus

Uz tāfeles uzzīmējiet punktu režģi.

Sadaliet grupu divās komandās un dodiet tām nosaukumus (piem., komanda A – āpši un komanda B – bebri).

Ja komandas dalībnieks pareizi atbild uz jautājumu, viņš var novilkēt divas līnijas, lai katra no tām savienotu divus punktus.

Ja ar līniju noslēdzas kvadrāts (taisnstūris), bērns tajā ieraksta komandas burtu.

Uzvar komanda, kurai visvairāk kvadrātu.

Atkārtošanas jautājumi

1. Kāds īpašs notikums bija Jeruzālemē? (*Pashā svētki.*)
2. Ko tajā vakarā darīja divpadsmit mācekļi? (*Viņiem bija vakariņas kopā ar Jēzu, prom no cilvēku pulka.*)
3. Kādēļ tovakar Jēzus izturējās savādāk? (*Jēzus zināja, ka ir pienācis laiks atgriezties Debesīs pie Sava Tēva.*)
4. Kas Jēzum bija jāizdara pirms atgriešanās Debesīs? (*Jamirst pie krusta un trešajā dienā jāceļas augšām.*)
5. Ko darīja Jūda Iskariots? (*Viņš pateica Jēzus ienaidniekiem, kur tie Viņu var arestēt.*)
6. Par kādu īpašu vietu Jēzus stāstīja Saviem mācekļiem sarunā pēc vakariņām? (*Par Debesīm – jauku vietu, Dieva mājām, kur nav grēka.*)
7. Pasakiet “ES ESMU” pantu, kuru iemācījāties šajā nedēļā. (*Jāņa 10:11; 6:35; 11:25; 8:12; 14:6.*)
8. Kam Jēzus Debesīs sagatavo vietu? (*Tiem, kuri tic Viņam kā Glābējam no grēkiem.*)
9. Par ko zēni un meitenes domā, ka, to darot, viņi varēs nokļūt Debesīs? (*Iet uz baznīcu, lūgt Dievu, būt laipniem, būt labiem.*)
10. Ko Dieva Vārds saka, kā var nokļūt Debesīs? (*Ir tikai viens ceļš – Jāņa 14:6.*)

Nokopējiet, izgrieziet un turiet savā Bībelē

Padomdošanas soļi bērnam, kurš vēlas nākt pie Kristus

Pārliecinieties, vai bērns saprot par

Dievu

Kas ir Dievs?

Dievs mūs ir radījis. Viņš runā uz mums ar Bībeles palīdzību.

Dievs ir svēts un nevainojams. Viņš mūs mīl.

Grēku

Kas ir grēks?

Grēks ir nepaklausība Dieva pavēlēm. Tas ir pret Dievu.

Runājiet par konkrētiem grēkiem.

Bērns ir grēcinieks pēc dabas un darbu dēļ. (Mēs grēkojam tādēļ, ka esam grēcinieki.)

Par grēku ir jāsaņem sods.

Pestītāju

Kurš vienīgais var paņemt prom tavu grēku?

Dievs Dēls mira pie krusta grēcinieku dēļ.

Kungs Jēzus augšāmcelās no nāves.

Viņš ir Kungs pār visu.

Izskaidrojiet, kā tikt pestītam

Paskaidrojiet, ko Tas Kungs grib, lai mēs darām, un ko darīs Viņš.

Izmantojiet Bībeles pantus (Jāņa 1:12; 3:16; 6:37; Ap. d. 16:31; Rom. 6:23 vai 10:13).

Ko Tas Kungs grib, lai darītu tu?

Ko darīs Tas Kungs?

Brīdiniet par grūtībām.

Jautājiet: "Vai tu gribi uzticēties Kristum vai vēl gaidīt?"

Iedrošini bērnu lūgt dzirdami (ja viņš ir gatavs).

Runājiet par pestīšanas drošību

Atgriezieties pie lasītajiem Bībeles pantiem.

Runājiet par pārveidotu dzīvi.

Pastāstiet, par ko cilvēks, kas patiesi uzticējies Kristum, var būt pārliecināts.

Dodiet dažus padomus (vēlāk) par kristīgo dzīvi

Lasi un paklausī tam, kas rakstīts Bībelē.

Runā ar Dievu, mūsu Debesu Tēvu.

Stāsti citiem, ko Tas Kungs ir darījis tavā labā.

Lūdz Dievam piedošanu, kad esi apgrēkojies.

Satiecies ar citiem kristiešiem.

Atceries Dieva apsolījumus: "Es tevi neatstāšu." (Ebr. 13:5)